

॥ कोबातीर्थमंडन श्री महावीरस्वामिने नमः ॥

॥ अनंतलब्धिनिधान श्री गौतमस्वामिने नमः ॥

॥ गणधर भगवंत श्री सुधर्मस्वामिने नमः ॥

॥ योगनिष्ठ आचार्य श्रीमद् बुद्धिसागरसूरीश्वरेभ्यो नमः ॥

॥ चारित्रचूडामणि आचार्य श्रीमद् कैलाससागरसूरीश्वरेभ्यो नमः ॥

आचार्य श्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर

पुनितप्रेरणा व आशीर्वाद

राष्ट्रसंत श्रुतोद्धारक आचार्यदेव श्रीमत् पद्मसागरसूरीश्वरजी म. सा.

जैन मुद्रित ग्रंथ स्केनिंग प्रकल्प

ग्रंथांक : १

श्री महावीर जैन आराधना केन्द्र

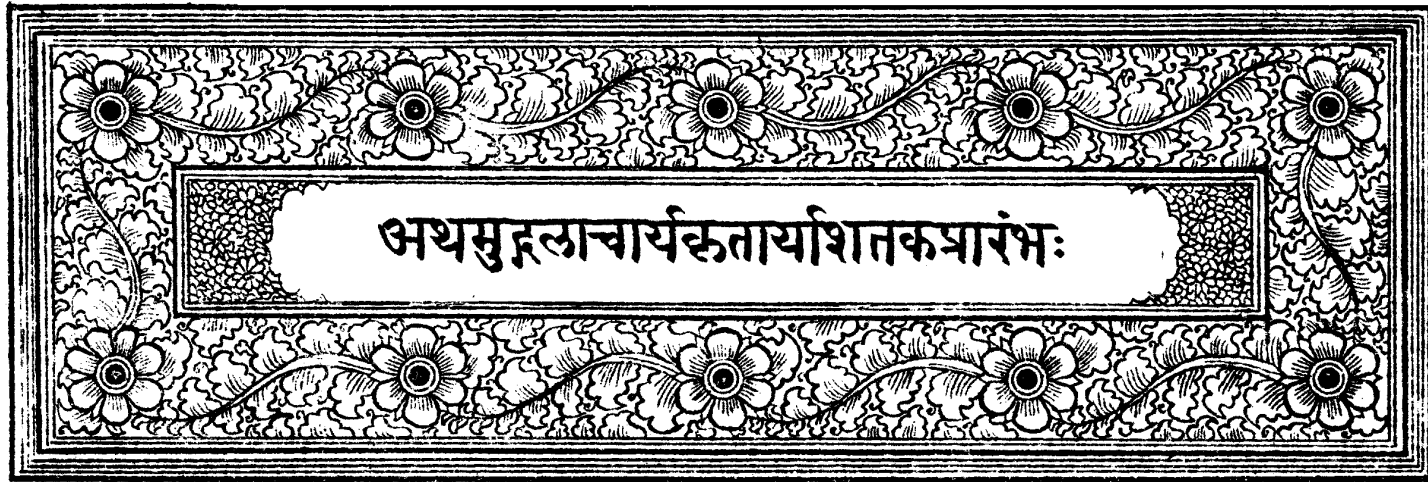
आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
कोबा, गांधीनगर-श्री महावीर जैन आराधना केन्द्र
आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
कोबा, गांधीनगर-३८२००७ (गुजरात)
(079) 23276252, 23276204
फेक्स : 23276249

Websiet : www.kobatirth.org

Email : Kendra@kobatirth.org

शहर शाखा

आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
शहर शाखा
आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
त्रण बंगला, टोलकनगर
परिवार डाइनिंग हॉल की गली में
पालडी, अहमदाबाद - ३८०००७
(079) 26582355

मु-आ-

१

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीसीतारामचंद्राभ्यानमः॥ सीताल्लतासमासत्तरामकल्पमहारुह॥ सफलं
शीतलच्छायंश्चांतविश्वांतिदंभजे॥१॥ मद्भ्रातृलभद्वेनरामचंद्रप्रभोःकृता॥ आर्यावृत्तस्तुतिस्त-
स्याव्यारव्यानंक्रियतेस्फुटं॥२॥ तत्रप्रथमंवृत्तं त्वयीति हेरामभद्र त्वयिसकलांतर्यामिणीश्वरेवि
मुरवेऽननुकूलेसति श्रवणादिभक्त्या नाराधितत्वात् वर्तमानसामीप्ये वर्तमानदेति भविष्यद्वर्तमान

त्वयिविमुरवेमरवमुरव्येसरव्येनान्यस्यकस्यजीवामि॥ जीवामितभवदर्पितवसना-

शनमात्रजीवनाःसर्वे॥१॥

॥३॥ सामीप्ये लट् किलक्षणे त्वयि मरवमुरव्ये मरवेषु यज्ञे

पुमुरव्ये प्रधाने यज्ञो ह वै विष्णुरिति श्रुतेः ईज्यत्वेन फलदा तृत्वेन वा मुरव्यत्वं एवं भूतं त्वां विहाया
न्यस्य कस्य देवतांतरस्य सरव्येनानुकूलेन जीवामि न जीविष्यामीत्यर्थः॥ तव सरव्ये नैव जीवामीति

सटी-

द्वितीयजीवामीतिपदस्यार्थः नहिअहमेवजीवामितुषुनः भवदर्पितवसनाशनमात्रजीवनाःसर्वे
 प्राणिनः भवन्तीतिशेषः सर्वप्राणिनांत्वमेवयोगक्षेमनिर्वाहकः भक्तानांयोगक्षेमनिर्वाहकइत्यत्र
 किमुवक्तव्यं यद्वाजीवामितेतिमुख्यपाठे मात्रंकात्स्न्येवधारणेइत्यमरः भवतायत्अर्पितंमितंप
 रिमितंवसनाशनमात्रं वसनाशनमेववसनाशनमात्रं यस्ययावदुपयुक्तंतेनसर्वेजीवाः प्राणिनः जी-
 वन्तिस्वस्यजीवनोपायंकुर्वन्ति इतरेभ्योयत्किंचिद्वातुमशक्ताः आधिकाभावादतस्तेषांसरव्येनममजी-
 वनंनभवेत्तवसरव्येनभवेदेव तवममसरव्यमेवादौकथंइतिचेत्तद्वास्तुपणिसयुजासरवायासमानंवृ-
 क्षंपरिषस्वजाते तयोरन्यःपिषलंस्वादृत्यनभन्नन्योऽभिचाकशीतिइतिश्रुतिप्रसिद्धमित्यर्थः॥श्री
 राम तवसरव्येनभजनेनयज्जीवनंतदेवजीवनमन्यदेवतासरव्येनसेवनेनयज्जीवनंतज्जीवन
 मितितात्पर्यम् ॥१॥

॥ छ॥

॥ छ॥

॥ छ॥

॥

सु.आ.
२

ननु हे मूढ त्वामहं न पश्यामि तव वाणीं न शृणोमि त्वानं वेत्ति एवं सति मे भवानु कूल्यं किमिति चेत्तत्राह
परितः पश्यसि हे राम चंद्र त्वं परितः समंतात् पश्यसि जगत्सर्वं पश्यसीत्यर्थः अभितः परितः समया-
निकषाहाप्रतियोगेऽपि द्वितीयाः परितः शृणोषि सर्वं शृणोषीत्यर्थः परितः समंतात् जगद्विजानासि
सर्वं जगद्विजानासीत्यर्थः अपाणिपादोजवनो गृहीता पश्यत्यचक्षुः स शृणोत्यकर्णः ॥ स वेत्ति वेद्यं न तु

परितः पश्यसि परितः शृणोषि परितो जगद्विजानासि ॥

मां राम किं तदंतर्न शृणोषि न वीक्षसे न वा वेत्सि ॥ २ ॥

तस्य वेत्ता तमाहुरग्र्यं पुरुषं पुराणं इति श्रुतेः हे राम एवं भूतस्त्वं तत्तस्मात्कारणादंतः श्रोत्रद्वारा अंतः-
करणे मम वाणीं कुरुणारसयुक्तां प्रार्थनारूपां किं न शृणोषि अपितु शृणोषीत्यर्थः यद्वा तस्य जगतः विश्व-
स्यांतर्मध्ये वर्तमानस्य मे वाणीं समानमन्यत् किं मां न वीक्षसे किं न वेत्स्यपि तवेत्सीत्यर्थः सर्वज्ञत्वादिति भावः
॥ २ ॥

स.शो.

२

ननुलौकिकदृष्टान्तेनत्वंमांजानासित्वामहंनजानामीतिचेत्तत्राह जानातीति भूपंसार्वभौममल्यः
 दरिद्रःजानातीति अल्पंभूपःनजानातीत्येतत्तस्यउचितमुपपन्नंयोग्यंसकलमविज्ञेयंभूपेसर्वज्ञत्वा
 भावादित्यर्थः सर्वज्ञत्वव्यदःसकलमिदंकिंचिज्ञत्वंकथंश्लाघ्यंसकलानुसंधानंयोग्यमेवेतिभावः
 जानातिभूपमल्येनाल्पंजानातिभूपइत्येतत्॥उचितंसकलमविज्ञेयंसर्वज्ञे
 त्वव्यदःकथंश्लाघ्यं॥३॥ अर्थिनिविलसतिलिप्सादातरिदित्सा तुदूर-
 तोपास्ता॥आस्तांरूपणकथेयंरमापतेरामनोचिताभवति॥४॥ ॥
 ॥३॥पुनरपिलोकदृष्टान्तमाशंक्याह अर्थिनीति अर्थिनियाचकेलिप्साबद्धर्थप्राप्तिरूपेच्छावि-
 लसत्याविर्भवति दातरिदित्सातुदातुमिच्छातुदूरतोपास्ता दातरिदानेच्छानास्तीत्यर्थः लौकिक
 दृष्टान्तेतुसंभवतिरूपणत्वादितिभावः त्वयितुर्लपणकथेयमास्तांसंभवतिकृतः हेरमापतेइति

मु-आ
३

सापेक्षसंबोधनं लक्ष्मीपतित्वादेवौदार्यशक्तिगुणयुक्तेत्वयिनरूपणकथासंभवइतिभावः॥४॥
इदानींलौकिकदृष्टान्तेनोपालंभयनूप्रार्थयति अपिरंकमिति रंकंदरिद्रंपितरमंकनिष्ठः उत्संगचि-
न्हयोरकइत्यमरः अर्भकःकिंचित्प्रियंप्रार्थयमानःस्वेष्टंप्रार्थितंतादृशादपिलभते इदंतुचित्रंगह
अपिरंकमंकनिष्ठःप्रार्थयमानोर्भकोलभेतेष्टं॥कष्टंबतजगदुद्भवभवदं
कगतोलभेनतद्भवतः॥५॥आशापाशनिबद्धंकारागारेकलेवरेनिहि-
तं॥यदिमोचयसिनमांत्वंकुरुतर्हिस्वात्मनैवमेवृत्तिम्॥६॥ ॥
नं कष्टंतुरुल्लगहनेइत्यमरः यज्जगदुद्भवहेजगदुत्पत्तिकारण भवदंकगतोप्यहंममेष्टंभवत्सा-
मिलक्षणंभवतःनलभेतन्महदाश्चर्यमित्यर्थः॥५॥इदानींनियम्यनियामकभावेनप्रार्थनांकरो-
ति आशापाशनिबद्धमिति आशैवपाशाशापाशस्तेननिबद्धंबद्धंकारागारेकलेवरेनिहितं कारा-

स-

३

गारे कारागारसदृशकलेवरेशरीरेनिहितंक्षिप्तंलोकेयोःत्यंतापराधीतंबध्वाकारागारेक्षिपंति तद्वद्दुः
 रवकारकत्वादित्यर्थः हेरामतस्मात्कलेवरलक्षणात्कारागारान्त्वंयदिनमोच्चयसिननिष्कासयसितर्हिस्वा
 त्मनैवमेवृत्तिकुरुस्वयमेवजीवनोपायंकुर्वित्यर्थः तवभजनानुसंधानेनैवममजीवनंजीवनसार्थकता
 यथाभवतितथात्वमेवसंपादयेतिभावः॥६॥ पुनरपिप्रभुंउपालंभयति अनुचितमिति हेरामतावदि
 अनुचितमिदमेवादौश्रीमद्द्वारिस्थितोप्यहंदीनः॥व्यथयतिकथंनहित्वांममवृ
 त्तिस्तदनुमानवाधीना॥७॥ ७॥ दमेवानुचितमेवादौ किंतद्यद्द्वारिस्थितोप्यहंदीनः
 सर्वसंपत्तिपरिपूर्णस्यभगवतःसंनिधौसेवकत्वेनस्थितोप्यहमनवाप्तकामएवेति हेरामत्वत्सेवकस्या
 पिममतदनुमानवाधीनावृत्तिस्तदनुईश्वरस्वरूपादनुहीनायेमानवास्तदधीनाहीनेत्यनेनसूत्रेणानोःक-
 र्मप्रवचनीयसंज्ञायांतद्योगेद्वितीया मनुष्याधीनजीवनलंतांनव्यथयतिकथंममजीवनचिंतांनकरोषीत्य
 नुचितमितिभावः॥७॥

सु.आ.
४

इदानीं भगवतः सामर्थ्यं कथनपूर्वकं मुपालंभं करोति त्रिभुवनपालनदीक्षितेति त्रिभुवनपालन-
दीक्षितजगत्पालनसमर्थहेश्रीरामतवपालनविषयिणीयाशक्तिः सापीयमक्षताऽव्ययापूर्णेतिर्यः
हंप्रभोत्वंसमर्थः पालनेतवशक्तिरपिपरिपूर्णेत्येवंसत्यपिसामान्यमिवविशेषंयथासामान्यंपरि-
हृत्यविशेषोऽगृह्यतेतद्वन्मांपरिहृत्यकिंसर्वतःस्फुरति तवशक्तिर्यथासामान्यविशेषशास्त्रयोः प्रा-

त्रिभुवनपालनदीक्षितरक्षणशक्तिस्तवाक्षतापीयम् ॥

सामान्यमिवविशेषंकिंमांपरिहृत्यसर्वतःस्फुरति॥ ८ ॥

सौसामान्यविहायविशेषशास्त्रमेवगृह्यते नहिंस्यात्सर्वभूतानीतिसामान्यशास्त्रं बाधित्वाऽग्नी-
षोमीयंपशुमालभेतेतिविशेषशास्त्रमंगीक्रियते तद्वन्मांविहायसर्वतःस्फुरतिमांत्यत्कासर्वपालनं
करोति यद्वासामान्यमिवविशेषं विशेषमित्याकाशमुच्यते विशेषमेकमाकाशंपरिहृत्यबहुत्वेगवादि

सदी.

४

षुसामान्यंगोत्वंप्रसरतिसांख्येकुतस्त्वमेवमाक्षिपसिचेद्यस्मान्मांविहायसर्वेषांपालनंकरोतीत्यर्थः यद्वाविशेषंगवादिसमूहांतःपातिनंमामेकंपरित्यज्यसामान्यंगोत्वजातिः सर्वत्रस्फुरतिकिनंतर्हिकुतो नपासीत्यर्थः ॥ ८ ॥ ननुत्वमपराध्यसिअतस्तवोपेक्षेतिचेत्तदर्थंवदति यदीति यदिषु

यदिपुनरपराधानांकोटिभिरंतर्विषादमायासि ॥ पत्ता-
डितापिबालैरुष्यतिकिमितीहमानुषीजननी ॥ ९ ॥

नर्ममापराधानामविनयानांकोटिभिःसमूहेःअंतर्विषादंमनसिक्लेशंसमायासिनेदमुचितंतवदया
लुत्वादित्यर्थः हेरामग्राहृतलोकेपिबालैःजननीपत्ताडितापिपादाहतापिकिरुष्यतिअपितुबहु
शःतुष्यतिरूपाभरेणस्तनपानादिकारयत्येवमानुषीसती त्वंतुदेवोसीत्यतउपेक्षाकरणत्वंत्वयिनोचितमि
तिभावः ॥ ९ ॥

मु.आ.
५

इदानीं स्वस्मिन्नपराधत्वमगीकृत्याहममकोवापराधः इति अर्याति हेराघवतथ्यं वदसत्यं ब्रूहि तवा
यं कोपः निर्दयत्वव्यंजकलक्षणः केन मदपराधेनेति वद हेदाशरथे तव दशरथपदयोः शपथः यदि स
त्यं न वदसि वा अन्यथा वदसि तव कोप्यराधो नास्तीत्यन्यथावादो न कर्त्तव्य इति भावः मातृर्वसिष्ठादि

अयि वदराघवतथ्यं कोपोऽयं केन मदपराधेन ॥ शप-
थस्ते दाशरथे दशरथपदयोर्दयान्यथा ब्रूषे ॥ १० ॥

गुरुन्परिहृत्य दशरथपदयोरेव शपथः किमिति चेत् मातृणामाज्ञामथ गुरुणां वसिष्ठादीनामाज्ञा
मनंगीकृत्याऽत्यादरेण पितुर्दशरथस्यैवाज्ञायाः स्वीकृतत्वात् पुत्रधर्मे परिनिष्ठितो जीवतो वाक्यकरणमि
त्यादि रूपेण गुर्वर्थे त्यक्तराज्यो दशरथस्यार्थे संत्यक्तराज्यादिवैभवो रामस्तच्चरणयोः शपथे दत्तेनानृतं वदि

स.

द्यतीत्याशयेनेत्यर्थः लोकेपिपुत्रस्यपितुःशपथव्यवहारःप्रसिद्धः ॥ १० ॥ इदानींसर्वात्मिकत्वात्तद-
 यालुत्वाच्चममक्लेशान्दृष्ट्वादयाऽवश्यंकर्त्तव्येतिप्रार्थयति मामिति हेश्वीरामेहास्मिन्संसारमांशरूपण
 मनाथंदरिद्रमनन्यस्थापितंकुशैव्यासिं कुशास्तयोगशास्त्रोक्ताअविद्याअस्मितारागद्वेषाभिनिवेशाः
 पंचतैव्यासिंचितं रमेशरमापते कथंभूतैःकुशैःनिःशेषैःसमग्रैःकिंभूतमांशलोत्प्लुजपदमस्तकंसाष्टांगंप्र-
 मामिहकृपणमनाथंकुशव्यासिरमेशानिःशेषैः ॥ लोल
 प्लुजपदमस्तकमवलोक्यकथंस्थितोसितूष्णींत्वं ॥ ११ ॥

णमंतमित्यर्थः एतादृशमामवलोक्यकथंस्थितोसितूष्णीं दयानिधेरिदंतवनोचितमितिभावः ॥ ११ ॥
 ननुमयिदयालुत्वंकुतोआगतमित्याशंक्याह करुणाकरइति हेरामकरुणाकरइत्याद्याविरुदमाला
 लक्षणमालाःलक्षणसमूहाः दीनदयाकरइतिपुराणप्रसिद्धास्ताःसर्वाःरथैःरथादिवाहनैर्नोपयांति

सु.आ.

६

वाहयितुमशक्यास्तासांबहुत्वादितिभावः अतःशरणागतमतिरूपं स्वरूपानभिज्ञंयोवागार्थेत
 दक्षरमविदित्वास्मा लोकान्नैतिसरूपणइतिश्रुतेः अत्यंतदरिद्रमेतादृशंमांहेरघूतंसरघुकुलभूषणकिंस
 मुपेक्षसेउपेक्षांकरोषीति॥१२॥ करुणादिलक्षणांनांबहुल्या च्छुतिस्मृतिपुराणगीतत्वाच्चमधिकरुणा
 करुणाकरइत्याद्यानरथैरुपयांतिबिरुदमालास्ते॥ शरणागतमतिरूप-
 णंकिंमांसमुपेक्षसेरघूतंस॥१२॥ कुरुवाराधवकरुणांमयिदीनेत्वांशर-
 णमापन्ने॥ शरणागतवत्सलइतिविष्टपगीतंजहीहिवाबिरुदम्॥१३॥
 वश्यंकर्तव्येतिप्रार्थयति कुर्विति हेराधवयस्मात्त्वमेवंभूतस्ततोमयिदीनेऽनाथेकरुणांकुरु किंविशे
 षेमयित्वांशरणमापन्नेशरणागतेकरुणांनकरोषिचेच्छरणागतवत्सलइतिविष्टपगीतंबिरुदेवेदादिभि
 स्तुतंजहीहित्यजेत्यर्थः होहाकृत्यागेअस्माद्वातोर्लोहि आचहादितिसूत्रेणजहीहिरूपत्रयम्॥१३॥

स.

६

इदानीं त्वयैव वाच्यं सेवां विना मया कस्यापि किमपि न दीयत इति चेत्तदर्थं वदति सेवामिति सेवाम
पेक्षदाता सेवां गृहीत्वा ददाति सदा तान भवति किंतु वेतनादाता वेतनं नाम यस्य यथा दृशी सेवा तामपे
क्ष्यतस्य तावद्भूनादिदानमिति वेतनशब्दार्थः तस्मादातृत्वं किं नामेत्याकांक्षायां वदति सेवाहीनेति
सेवाहीने हीने सेवारहि ते अनाथेयः ददाति सदाता तत्र दृष्टान्तः यथा पल्लवे अरवाताल्पसरोवरे सेवा

सेवामपेक्षदातानहिदाता किंतु वेतनादाता ॥ सेवाही
ने हीने पल्लव इव देहि जीवनं धनवत् ॥ १४ ॥ ॐ

हीने क्लेशेऽपि धनः जीवनं प्रयच्छति तद्वत्तवापि मम सेवा मनपेक्षैव कृपा विधेयेति भावः ॥ १४ ॥ ॐ
स्वामिभिरेवं वक्तव्यं तव पूर्वजैः सेवयैव मत्तः किंचित् प्राप्तमिति तवापि सेवापेक्ष्यते तो वदति से-
वकवंशभवत्वादिति सेवकवंशभवत्वादपेक्षसेवां मया कृतां सेवकवंशजोऽहं इति मत्कृतां सेवां प्र-

मु.आ.

७

तीक्ष्णसेत्वयितन्नयोग्यंकुतःयतोऽलसमपिसेवांकर्तुमयोग्यमपिसेवककृतं पृथ्वीशामहाराजानः ता
 दृशमपिपरिपालयन्तिरक्षन्तिभोराघवत्वंतुत्रिभुवनेशोसित्वयात्ववश्यमेवाहंपालनीयइतिभावः॥१५॥
 हेरामचंद्र मत्पूर्वजैःस्वोदरपूरणार्थमेवनाराधितोस्यपितुसंततिरक्षणार्थमपीत्याह नहीति नहिनि
 सेवकवंशभवत्वादपेक्षसेचेन्मयाकृतांसेवां॥अलसंसेवककृतमपिराघवपरि
 पालयन्तिपृथ्वीशाः॥१५॥नहिनिजजाठरवन्हेर्जयायमत्पूर्वजार्जितोसित्वं॥किं-
 त्वज्ञालससंततिसंततपीडापरंपराशांत्यै॥१६॥ ॐ जजाठरवन्हेर्जयायमत्पूर्वजार्जि
 तोसित्वंनिजःस्वकीयोजाठरवन्हैर्वैश्वानरःतस्यजयायान्नपानादिनातृस्यर्थमत्पूर्वजैर्ममपित्रादिभिर्नो
 पार्जितोसिनाराधितोसिकित्वज्ञालससंततिसंततपीडापरंपराशांत्यै अज्ञाऽलसाचयासंततिपरंपरात
 स्याःयासंततंनिरंतरंपीडाऽशनवसनादिकृताधिस्तस्याःशांत्यैतन्निवारणार्थमित्यर्थः॥१६॥ ॐ

सः

७

भोदयानिधैत्वयित्काठिन्यंमद्विषयकंतदेवममाश्चर्यवद्वातीत्याह चित्तेति चित्तचमत्कृतिकार
णंममचित्तेचमत्कृतिकारणमाश्चर्यकारणंकिंतदित्याह इदमेवेहतावत्कारणंयन्मद्विषयकंभव-
त्सश्रीमत्सकाठिन्यंनिर्दयत्वंनतुत्वयैवंचक्तव्यंमयिकाठिन्यंनास्तीतितदनुतर्हिसेवकलोकेस्व

चित्तचमत्कृतिकारणमिदमिहतावद्भवत्सकाठिन्यम्॥
तदनुचसेवकलोकेशकथंकठोरतांयासि॥१७॥

भृत्यादौमद्रूपेहेलोकेशत्रिभुनपतेकिमितिकठोरतांयासिनिर्दयतांगच्छसिएतत्त्वयिसर्वेश्वरे
नोचितमितिभावः॥१७॥ इदानींत्वंममजनकोस्थहंतवबालोस्मिइतिमत्वाममेप्सितंदेहीतिप्रा-
र्थयति अंकइति भोप्रभोतवांकेतवोत्संगेकिंभूतेउत्संगेगतपंकेअत्यंतनिर्मलेपोष्यमासीनं

मु.आ

८

स्थितं शिशं पाहिरक्षय हेलं केशरिपो शत्रुमकथंभूतं शिशं त्वन्मुखसौरभचर्चिततां बूलाशं भवन्मु-
 खसौगंध्यसरभियस्तां बूलः तस्याशाविद्यते यस्य तं तां बूलाशं ॥१८॥ इदानीं जननीरूपत्वेन स्तोति
 चुबुकमिति हेसिंदूराचलवासि निरामाभिधेमातः पाहिस्वार्भकं मां सिंदूराचलवासिनीनामा कृणाच
 अंकेतवगतपंकलं केशरिपोतिपोष्यमासीनं ॥ त्वन्मुखसौरभचर्चिततां बूला
 शं शिशं प्रभो पाहि ॥१८॥ चुबुकं सन्मुखवतायै करेण कर्षेत मर्भकं मातः ॥ सिं
 दूराचलवासिनि मामिहरामाभिधे पाहि ॥१९॥ ६॥ लवासिनीत्यर्थः यद्वा-
 सिंदूराचलवासिनीरामक्षेत्रवासिनी तत्रत्योभूधरः सिंदूराचलनाम्नाऽतिप्रसिद्धः कथंभूतं अर्भकं
 स्वसन्मुखवतायै मातुश्चुबुकं मुखस्याधोभागं करेण कर्षेत बालानां स्वभावएवैषः यन्माता स्वसन्मु-
 खं न पश्यति चेत्स्वकरेण स्वाभिमुखीकरणं स्वाभिमुखीकर्तुं मुखस्य क्रियते ॥१९॥ ६

स.

८

ननुजगदीश्वरेऽधृष्येमयितवधृष्यतायोग्येत्याशक्याह उचितेति उचिताह्यधृष्यताउचितायो
ग्याह्यधृष्यतानामनिकटेस्थित्वासंभाषणादिकरणाभावः साधृष्यता प्रत्यर्थिनृपेषुसामंतेषुप्र
तिद्वंद्वेषुयोग्याउचितानार्भकेषोष्येमय्युचिता तथाहि वत्सलताधृष्यतयोःसहावस्थानमनुचि-

उचिताह्यधृष्यतातेप्रत्यर्थिनृपेषुनार्भकेपिमयि॥ व
त्सलताधृष्यतयोगोव्याघ्रस्यैववर्ततेवैरम् ॥ २० ॥

तंगोव्याघ्रयोरिववैरभावात्वात्स्यल्ययोग्येमय्यधृष्यतानसंभवतीति ॥ २० ॥ इदानींलौकिक
कदृष्टान्तेनानुवदति पितराविति हेरामयत्रपितरौजननीजनकोविभिन्नौतत्रान्यतरेणजन-
न्याजनकेनवाशिशोर्जीवनंपालनंभवति ममतूभयंमातापितृरूपंत्वमेवएवंसतित्वंचेन्नि-

सु.आ.

९

ष्करुणोभवसितर्हि मया किं कर्त्तव्यं कस्याग्रे वक्तव्यमिति भावः ॥ २१ ॥ इदानीं सर्वज्ञत्वात् करुणानिव-
चनानिममनश्चृणोषीत्यपि वक्तुं न शक्यत इत्याह नश्चृणोषीति दीनभाषां करुणावाणीं नश्चृणोषिना
कर्णयसीत्यपि वक्तुं न शक्यते सर्वज्ञत्वात् ननु तर्हि श्रुत्वा तूष्णीं स्थितो सीति वाच्यं तदपि न सं-

पितरौ यत्र विभिन्नौ तत्रान्यतरेण जीवनं हि शिशोः ॥ उभयं त्वमेव मे तत्त्वयि
निष्करुणे करोमि किं राम ॥ २१ ॥ नश्चृणोषि दीनभाषामिति सर्वज्ञेन शक्यते
वक्तुम् ॥ श्रुत्वा स्थितो सितूष्णीमित्यपि वचनं दयानिधौ निन्द्यम् ॥ २२ ॥

भवतीत्याह श्रुत्वेति श्रुत्वा समाकर्ण्य स्थितो सीत्यपि वचनं दयानिधौ करुणासमुद्रेतयि निन्द्यमयोग्यं करु-
णावंत ईश्वराः दीनभाषां श्रुत्वा तूष्णीं न तिष्ठन्ति किंतु उपकुर्वन्तीति भावः ॥ २२ ॥

सः

९

ध

ननु दयालवोऽपि प्रभवोन्यव्यासंगा सत्तात्यन्यवचनानि नाकर्णयन्तीत्याशंक्याह किमिति हे जा-
नकीजानेजानकीजायायस्यसजानकीजानिः जायायानिङ्-सूत्रेणनिङ्-किंवातद्गुरुकार्यय-
ह्यासंगेनयत्रासत्तत्वेनमेममदीनानिवचनानिप्रकटंस्फुटंतवकर्णपथेनायांतिनप्राप्नुवन्तिमह-

किंवातद्गुरुकार्ययह्यासंगेनजानकीजाने॥दीनानिमेव
चांसिप्रकटंनायांतिकर्णमार्गंति ॥ २३ ॥

कार्यव्यासंगेनममभाषानशृणोषीत्यर्थः ॥ २३ ॥ इदानींयुद्धादिनाश्रांतत्वेननशृणोषीत्याश-
येनाह प्रायइति हेरामप्रायोबहुधैवलक्ष्येते राक्षसयुद्धेअंत्यंतश्रांतत्वाच्छेषेअनंतपर्यंकेस-
रंवयथास्यान्तथाशेषेनिद्रितोसि ननुनिद्रितोसीतिकिमित्यारोप्यतेअतआह यतोयस्मात्का-

मु.आ.
१०

रणात्भृशं जल्पतो मेऽत्यर्थं वदतो मे मम करुणानिवर्त्तना वधारयसि नाकर्णयसि ततो लक्ष्य
ते लोके यो ह्यत्यन्तं श्रमवशात्कृतो भवति सः किमपि न जानाति न शृणोतीति भावः ॥ २४ ॥ इदानीं
वचनानामत्यन्तं करुणामयत्वात्तानि श्रुत्वा अचेतना अपि द्रवन्तीत्याशयेनाह अपीति अपि दलति
प्रायो राक्षसयुद्धे श्रान्तः शेषेऽनिशं स्मरन् शेषे ॥ यज्जल्पतो भृशं मे करुणानिवर्त्तना
सिनावधारयसि ॥ २४ ॥ अपि दलति वज्रहृदयं मद्बन्धनैरोदती वपाषाणः ॥
किंवा मया पराङ्मुख्यत्करुणाधिर्भवानुदासीनः ॥ २५ ॥ ॐ ॥
वज्रहृदयं मम करुणावचनैर्वज्रान्तरमपि दलति विदीर्णं भवति पाषाणोपि रोदती वरोदनं करोती व
यद्यपि वज्रपाषाणादीनां दलनरोदनेन संभवतस्तथाप्यत्यन्तं करुणावशादपि भवत एवेत्यर्थः हे
राम एवं भूते मयि करुणाधिरपि भवानुदासीन इति महदाश्चर्यमिति भावः ॥ २५ ॥ ॐ

स-

१०

इदानीमनन्यसेवकं करुणावचनानि जल्पन्तं त्वयाऽविगणितं मां लोकाः उपहंसन्तीत्याशयेनाह
जल्पन्तमिति जल्पन्तं वारं वारं करुणावचनं सुदीरयन्तं मत्पुद्गिं मज्जमां त्वत्कृपां पश्यन्तः मयित्वत्कृ-
पापांगमपश्यन्तः लोकास्थूलबुद्धयः उपहसन्ति उपहासं कुर्वन्ति मां पश्यन्तः संतः हे शोकारेणामशोका-

जल्पन्तं मत्पुद्गिं पश्यन्तस्त्वत्कृपां पश्यन्तः ॥ मामुप-
हसन्ति लोकाः शोकारेणामतत्तवाश्लाघ्यम् ॥ २६ ॥

पहरणसमर्थं रामचंद्रतत्तवाश्लाघ्यं योग्यं न भवति शीघ्रमेव स्वकीये कृपाकर्तव्येति भावः ॥ २६ ॥
इदानीमयं दाभिको भवतीति श्रीरामोऽनुग्रहमेतदुपरि न करोतीति लोकः शंकोते इत्याशयेनाह क्षी-
रेणेति क्षीरेण दग्धजिह्वः उष्णक्षीरेण ज्वलितजिह्वः पामरजनः शीतलं तं क्रमपि फूत्कृत्य पिबति

मु.आ.

११

धवलिमासास्यात्तन्व्यायेन दंभिनं जनमवलोक्य मामपि दंभिनं लोकः शंकेततर्कयति किंभूतं मां त्व
 यात्यक्तमननुगृहीतं तवानुग्रहाभावादयमपि दंभिकमक्त इत्याशंकास्पदमिति भावः ॥ २७ ॥
 इदानीं करुणामृदुभावान्नायं परकीय इति प्रार्थितं न प्रयच्छसि चेन्माप्रयच्छ स्वामिसेवकभावेन त्वव
 क्षीरेण दग्धजिह्वस्तक्रं फूत्कृत्य पामरः पिबति ॥ दंभिनमवलोक्य जनस्तद्वन्मां शं
 कते त्वया त्यक्तं ॥ २७ ॥ अधिकरुणामृदुभावाद्यदि नाभीष्टं करोषि माकुरु तत् ॥
 स्वस्वामिभावमीश स्वीयं प्रकटीकुरु श्वमाकुरु तत् ॥ २८ ॥ ७ श्यमभीष्टं देहीति प्रार्थय
 ति मयीति करुणामृदुभावादपि यदि मयि नाभीष्टं करोषि स्वाभिलषितं न प्रयच्छसि माप्रयच्छ मत्स्वा
 भीष्टं हे ईश प्रभो तर्हि स्वस्वामिभावं स्वामित्वं प्रकटीकुरु धर्दशेति संबोधनं राज्ञां स्वामित्वं धीतनार्थं अस्मिन्पद्ये स्व
 स्वामिभावमित्यत्र स्वस्मिन्स्वामिभावः स्वस्वामिभाव इति नेचेत्स्वीयमिति पदेन पुनरुक्तता दोषः समायाति ॥
 ॥ २८ ॥

११

इदानीं स्वस्मिन्दोषारोपंस्तौति ननु मन्त्रजप एव तवाभीष्टं दास्यति किं मन्त्रार्थनयेति चेत् पायस इति
हेरामचंद्र यथा पायसे पायसान्नेक्षि संसर्पिः पुष्ट्यादिकार्यं करोति तथा भस्मनि निहितं क्षि सं किं ना
म करोति न किमपि करोतीति वैधर्म्ये दृष्टांत इत्यर्थः तद्वत्तव मन्त्रजपः तव नाम स्मरणं पापिनिमयि

पायस इव रामसर्पिर्भस्मनि निहितं करोति किं नाम ॥ तद्वत्तव मन्त्रजपः पापिनिमयि किं करोति वाभीष्टम् ॥ २९ ॥

किं वाभीष्टं प्रार्थितं करोति न करोतीत्यर्थः ॥ २९ ॥ हेमूढममनासनीरंतव दोषारव्यं वह्निं प्रशमयि
ष्यति एवं चेत्तत्र पुनरपि स्वकीयदोषा विष्करणमेव करोति संतप्तेति संतसाद्य मपि ण्डे प्रतप्तलोह
पिण्डे वार्यपि जलमपि क्षि संसत् भस्मीभवति तदन्नित्याशौचे नित्यं मलिने मायितव मन्त्रजपोऽपि भस्म

सु. आ.

१२

साद्रवतिभस्मप्रायंभवतिमंत्रस्यतुभस्मनसंभवतिनित्यत्वान्तथापिशुद्धतालक्षणकार्यप्रतिबंधएवा
 त्रलक्षणीयः॥३०॥ इदानींहेरामत्वयाइदंयद्वक्तव्यंममनामजपोलौकिकःक्षारस्तद्भावनातो नष्टप्र
 तिबंधकपापमलेतवाभीष्टसिद्धिरतोमन्मंत्रजपएवकर्त्तव्यइतिचेत्सापरूपएवाहंतस्मिन्मयिमं-
 संतसायसपिंडेवार्यपिभस्मीभवत्फपक्षिमं॥ नित्याशौचेतद्वन्मयिमंत्रज
 पोपिभस्मसाद्रवति॥३०॥ मालिन्यदोषभीत्यापृथग्विधेयंनुमाषराशोः
 किं॥मन्तःशरीरपापात्पापंकिंवाजपःकरोतिपृथक्॥३१॥ ४
 त्रजपोमालिन्यंकिमपाकरिष्यतीत्याशयेनाह मालिन्येति मालिन्यदोषभीत्यामालिन्यत्वभावेन
 माषराशेमालिन्यंश्यामत्वंकिंदूरीकर्त्तव्यं स्वभावसिद्धंतुदूरीकर्त्तुंनशक्यतेतद्वन्मंत्रःभस्मकाशात्श
 रीरसकाशात्शरीरपापात्पापंतवजपःकिंपृथक्करोतिनकिमपिपृथक्कर्त्तुंशक्नोतीतिभावः॥३१॥

स-

१२

ननु त्वंदोषान्वदसि किमित्याचरसितत्रेदानीं पापिष्ठः पापं न कर्त्तव्यमिति लोकसमक्षं वदन्नपिकरो
ति एवं सदृष्टांतमाह कुर्वीति कुरुमासाहसमिथं जल्पन्साहसं न कर्त्तव्यमिति जल्पन् वदन् पक्षीप-
क्षि विशेषः स्वयं पाषाणं भिनत्येव विदारयत्येव जातिस्वभावात् तद्वत्पापं निंदाभिपापं कुत्सितमि-

कुरुमासाहसमिथं जल्पन् पक्षी भिनत्ति पाषाणं ॥ तद्वत्स
हजैर्दोषैः पापं निंदाभिरामकुर्वेच्च ॥ ३२ ॥

तिवदामिकरोमिच्चैर्च दुष्टस्वभावात् समत्वयामद्विषये किं करणीयमित्यर्थः ॥ ३२ ॥ ननु चंदनतरु
संसर्गे अचंदनोपि तरुश्चंदनो भवति तथा मन्त्रं जपादिनामसंसर्गे अदोषः स्यादेवेति चेत् स्वभाव
सिद्धदोषा अपरिहरणीयाः प्रयत्नशतैरपीत्याशयेनाह सृगमदभूमाविति सृगमदभूमौ जनितः क-

मु.आ.
१३

स्तूरिकालवालेसमुत्पन्नः पलांडुः दुर्गन्धः कंदविशेषः स्वकीयं दोषं दौर्गन्ध्यलक्षणं न जहातीत्यर्थः हे दे
वेशरामभद्रतवदासोऽप्यहं जातुकदाचिदपि स्वकीयं दोषं न त्यजामि जातिस्वभावादित्यर्थः ॥ ३३ ॥ इरा
नीं अत्यंतं पापिष्ठश्चेत्तर्हि प्रायश्चित्तादिना तव शक्तिर्भविष्यतीति तदपि न संभवतीत्याह स्रक्तति न
मृगमदभूमौ जनितो जहाति दोषं निजं पलांडुः किं ॥ तद्वत्तवदासो हं त्यजा
मिदोषं न जातु देवेश ॥ ३३ ॥ स्रक्तति न ईषत्पापे प्रायश्चित्तं रघूत्तम प्रोक्तं ॥
अपयाति मामुदीक्ष्य प्रायस्तदपीह गौरिव व्याघ्रम् ॥ ३४ ॥ ६ ॥
इति स्रक्ततिनः बहुपुण्यवतः पुरुषस्येष्टपापे समुत्पन्ने तत्परिहारायैवायवप्रायश्चित्तं प्रोक्तं विहितं शास्त्रे-
णेत्यर्थः हे रघूत्तम तदपि प्रायश्चित्तमपि मामुदीक्ष्या वलोक्यापयाति दूरतः प्रयाति शक्तिकार्यं न क-
रोति मदीयपापस्य महत्त्वादित्यर्थः व्याघ्रं दृष्ट्वा गौरिव गौर्यथा दूरं पलायते तद्वदित्यर्थः ॥ ३४ ॥ ७

स-

१३

ननु पापसंख्याकं प्रायश्चित्तं विधेयं ततः सर्वपापापगमे सति कृतार्थः स्यात् इति चेत् पापसंख्येव नावग-
 म्यत इत्याह परिगणनेति भगणानां नक्षत्राणां नक्षत्रमृक्षं भंतोरेत्यमरः परिगणना संख्याऽथ च
 परमाणूनां समंततः सर्वेषां गणना भविता भविष्यति परंतु हेराममत्कृतानां पापचयानां पापसमूहा-
 परिगणना भगणानां भविता यदि वा समंततोऽणूनां ॥ राघवपापचयानां नमत्कृता-
 नां भवेदियं क्वचन ॥ ३५ ॥ सर्वज्ञता श्रुता ते सत्यं वद राम किं करोहं ते ॥ मत्कृत दु-
 ष्कृत संख्यां यथार्थतो वेत्सि किं न वा वेत्सि ॥ ३६ ॥ ७ ॥ नामिद्यत्ता क्वचन कदापि न भवे-
 त्तेषां अपरिमितत्वादिति भावः ॥ ३५ ॥ इदानीं रामचंद्रं प्रति पृच्छति सर्वज्ञे तेति हेराम ते तव सर्वज्ञता श्रुता स-
 र्वज्ञत्वं यः सर्वज्ञः सर्वविदित्यादि श्रुतिष्वपि श्रुतमतो सत्यं वदा हंतव किं करोस्मीति कारणात् सत्यं वक्तव्यं
 सर्वज्ञत्वात् मत्कृत दुष्कृतानां संख्यां यथार्थतो वेत्सीति सत्यं वक्तव्यमित्यर्थः ॥ ३६ ॥ ७

सु.आ.
१४

इदानीं किं बहु प्रार्थनया स्वामिभिः सर्वथा पालनीय एवाहमिति प्रार्थयति अपराधिनमिति हेरघूत्तं स
रघुकुलभूषण अपराधिनमिति संभ्रमेण प्रवृत्तौ यथेष्टं प्रयोगो न्यायसिद्धः इति वचनात्संभ्रमेऽपरा
धमिति अनेकधा प्रयोग इति बोध्यं यथा सर्पः सर्पस्तद्वत्सर्वथा अपराधिनमर्भकं बालं पालयेत्यत्रापि

अपराधिनमपराधिनमपराधिनमर्भकं रघूत्तं स॥ पा
लयपालयपालयजननि श्रीरामनार्थये किंचित्॥ ३७॥

पूर्ववत्संभ्रमेणैव जननि श्रीरामान्यत्किंचिन्नार्थयेन प्रार्थयामि अत्र जनकस्थाने जननीति पदमत्यं
तवात्सल्यद्योतनार्थम्॥ ३७॥ इदानीं महमनाथ इति सनाथ इति वा वक्तुं न शक्नोमीत्याशयेनाह
उचितमिति हेरामाहं त्वयि नाथे सति स्वामिनि विद्यमाने अनाथ इति वचनं वक्तुं वदितुमुचितमिति यौ-

सदी.

१४

ग्यंनहियोग्यंनभवत्यभद्रममंगलत्वात्हेसीतानाथत्वयोपेक्षितोहमिति कृत्वासनाथ इत्यपि वक्तुं
 जिहेमिलज्जायुक्तो भवाम्युभयथापि वक्तुमसमर्थ इत्यर्थः ॥ ३८ ॥ इदानीं गवादिपशुरपि कौशंतं स्व
 वत्सं प्रतिवात्सल्येन शीघ्रं समुपयाति इत्याशयेनाह कौशंतमिति कौशंतं दीर्घं स्वरं कुर्वंतं दीनास्य
 उचितं वक्तुमभद्रं नहि नाथे त्वय्यनाथ इति वाक्यं ॥ जिहेस्युपेक्षितो हं सीता
 नाथ त्वया सनाथ इति ॥ ३८ ॥ कौशंतं दीनास्यं पशुरप्युपयाति गौर्निजं वत्सं ॥
 ईदृङ्गदीयभाग्यं सर्वविदपि वेत्ति मत्कृपां न भवान् ॥ ३९ ॥ ॥
 म्लानवदनं निजं स्वीयं वत्सं प्रति पशुरपि पशुयोनिरपि गौर्गवादिः समुपयाति समीपमुपसर्पति हे
 राम मदीयं त्वीदृग्भाग्यं सर्वविदपि भवान् मत्कृपां अधिकरुणां कर्तुं न वेत्ति न जानाति ॥ ३९ ॥ ॥

॥ ३८ ॥

॥ ३९ ॥

॥ ३९ ॥

॥ ३९ ॥

॥ ३९ ॥

सु.आ.
१५

इदानीं सर्वज्ञत्वादिगुणसंपन्नोऽपि भवान्मयिकमिति काठिन्यं करोषीति प्रश्ने किमुत्तरं तवेत्याशयेनाह
सर्वज्ञ इति सर्वज्ञः सर्ववेत्ता स्वाधीनः अपरतंत्रः दयालुः कृपासिंधुरेवं भूतोऽपि भवान्मयिकं कथं कठिनो
ऽकृपावान् इत्यभिधेहि वद इति मया त्वं पृष्टश्चेद्रामेश्वरत्वं विना ममोत्तरं प्रत्युत्तरं किं दास्य सीश्वरोऽहं

सर्वज्ञः स्वाधीनो दयालुरभिधेहि मयिकं कथं कठिनः ॥ इति
पृष्टो दास्यसि किं विनेश्वरत्वं ममोत्तरं राम ॥ ४० ॥ ॥

स्वेच्छाचारी कस्योपरि कृपां करोमी कस्यचिदुपरि न करोमीति श्वराणां स्वभाव एवैषः यत्स्वेच्छाचारि
त्वमिति तवोत्तरं नान्यदिति भावः ॥ ४० ॥ नन्वपराधिनिमयिकृपां न क्रियते इति चेत्तव यावंतो भक्ता
स्ते सर्वेऽपि संसारिण एव संसारिणां त्ववश्यमपराधो भवत्येवं सति कस्योपरि कृपा नोचितेत्याशयेनाह

सटी.

१५

अपराधइति अपराधमार्गणेपिअपराधमरामर्षणेसतिक्वचिदपिकस्मिन्नपिसंसारिणिभक्तेपितव
करुणानैवउचितासंसारित्वादित्यर्थः यतो नहिकश्चित्संसारीगतापराधोनामाकृतापराधस्तवव-
ल्लुभेष्वपिरूपापात्रेष्वपिअस्तिकोपिनास्तिसंसारित्वादितिभावः ॥ ४१ ॥ ननुयदुपरिरूपाक्रियते

अपराधमार्गणेपिक्वचिदपिकरुणातवोचितानैव ॥ नहिकश्चित्संसारी
गतापराधोस्तिवल्लुभेषुतव ॥ ४१ ॥ तस्यस्वल्योपराधोममपुनरधिकः
प्रमाताकः ॥ अहमितिचदभ्यस्तास्त्वयेशसर्वज्ञतैतदर्थंकिम् ॥ ४२ ॥

तस्यतुस्वल्योपराधः बहूपराधइतिहेतोस्त्वयिरूपानविधीयतइत्याशंक्याह तस्येति तस्यत्वयायुक्त
स्यस्वल्योपराधोममपुनरधिकःउक्तःप्रमाताकःकोवासाक्षीनकोपीत्यर्थः ननुत्वयैवंवक्तव्यमहमेवसा-
क्षीतिसर्वज्ञत्वादितिचेदीशभोरामतर्हित्वयैवस्त्वेनैवेतदर्थंकिंस्वस्यसर्वज्ञताभ्यस्तापुनःपुनरुक्तेत्यर्थः ॥
॥ ४२ ॥

मु.आ
१६

ननुसापराधेषुममदयाकुत्रत्वयादृष्टेतिस्वामिभिर्वक्तव्यंचेत्सापराधेष्वपिअनुग्रहोदृष्टइत्यत्राह अ
ग्रजइति अग्रजजायांज्येष्ठभ्रातृस्त्रियमिच्छतिवाञ्छतिस्सग्रीवेकिंलक्षणेपुनरग्रजवधलालसांतरा
त्मनिअग्रजवधेवालिबधेलालसोलुब्धोंतरात्माबुद्धिर्यस्येत्येवंभूतेनिषिद्धकर्मकारिण्यपिस्सग्रीवेराघ

सदी.

अग्रजजायामिच्छत्यग्रजवधलालसांतरात्मनिच॥या
करुणास्सग्रीवेराघवसातेकथंतरासुचिता॥४३॥ ॥

वसातेप्रसिद्धाकरुणाअतिशयेनकथंतरांअतिशये तरपूउचितातस्मात्त्वयासापराधेष्वनुग्रहः
क्रियतइतिभावः॥४३॥ पुनरपिसापराधानुग्रहंदर्शयति भ्रातुरिति भ्रातुरवज्ञामात्राद्भ्रातुःरावणा
स्यावज्ञामात्रादपमानमात्रात्तित्तैवैरवन्निनेवपित्तैरवन्निस्तेनेवजवाहेगात्तित्तैरवन्निस्तेपदःस

१६

हत्वादित्यर्थः अपमानद्धेतोः सत्रेति पदमव्ययं सहाय्यं वाचकं पितृवैरवह्निना सहेतियोज्यं ज्येष्ठो
भ्राता पितुः समः पित्रारावणेन साकं यद्वैरं तदेव वह्निस्तेन पितृवैरवह्निना साकमेवं स्वसमीपमागते
शरणागतत्वेन प्राप्ते अस्मिन् विभीषणे कृपाकृता तस्मिन् क्वास्ति निरपराधत्वं निर्दोषत्वं कुत्रास्ति नास्ति

भ्रातुरवज्ञामात्रात् सत्रापितृवैरवह्निनेव जवात् ॥ स्वस
मीपमागते स्मिन् विभीषणे क्वास्ति निरपराधत्वं ॥ ४४ ॥

॥ ४४ ॥ इदानीं क्लेशवशात् परदोषा विष्करणं मया कृतमिति मयि निन्दकत्वं नारोपणीयमित्याह
जल्पतीति किञ्चिदुच्चैः जल्पतीति प्रलापं कुर्वतीति मयि पौरोभाग्यं दोषैकहृत्पुरोभागीत्यमरः
दोषैकग्राहिहृदयः पुरोभागीति कथ्यते इति कृत्यस्य पुरः अग्रे प्रथमदोषमेव भजते स पुरोभागीतस्य

सु.आ.

१७

पुरोभागिनोभावः पौरोभाग्यं परदोषैकदर्शित्वमिति धावत् उत्तमैः श्लोक्यते स्तूयते सतथायद्वा उद्गतं
तमो अज्ञानं यस्मात्स उत्तमा अज्ञाननिवर्तकः श्लोकः कीर्तिर्यस्य तथा पद्येयशसिच श्लोक इत्यमरः ॥
संतप्त इति हेतुपंचम्यंतं संतप्त चित्तहेतुकं पौरोभाग्यमिति माकल्पयेत्यन्वयः पुरजोभावः पौरोभाग्यं

जपुतिकल्पय मोक्षैः पौरोभाग्यं मधिक्षमासिंधो ॥ संतप्त
चित्तभावाद्दुरुक्तमुक्तं यदुत्तमश्लोक ॥ ४५ ॥ ॥

श्रेष्ठत्वव्यंजकं निंदकत्वं माकल्पय हेक्षमासिंधो तर्हित्वं कुत एवं जल्पसीति त्वयानवाच्यमित्याशयेनाह
संतप्तचित्त इति हेराम संतप्तचित्तभावाद्दुस्वितचित्तभावाद्दुस्वितचित्तत्वाद्यदुक्तं तत्तदुक्तमसाधूक्तं
यः संतप्तचित्तो भवति स तु साध्वसाधुवदत्येवेति भावः ॥ ४५ ॥ ॥ ॥

सरी.

१७

इदानीं परेषां दोषोद्घाटनेन स्वस्मिन्निन्दकत्वं समाधातीति तन्मास्त्वित्याह अस्तामिति आस्तांतिष्ठतु पर-
 रोक्षेऽसमसंपरदोषगवेषणं परदोषोद्घाटनमसभ्यं निन्द्यमतो न कर्त्तव्यमित्यर्थः इदं शिभवतश्चरितेः
 योग्येपि कृपाकरणरूपे सति विभीषणाद्यैर्मम किमपराद्धं को वा पराधः कृतो यन्मया तेषां दोषोद्घाटनं क-
 अस्तामेतदसभ्यं परदोषगवेषणं परोक्षेथ ॥ इदं शिभवतश्चरिते विभीषणा
 द्यैस्त किमपराद्धं मे ॥ ४६ ॥ स्वीयमणौ गुणहीने को वा कलहः परीक्षकेण स
 ह ॥ त्वयि यादृच्छिककृत्ये भृत्येन सहर्षया भवेत्किं मे ॥ ४७ ॥ ॥
 र्त्तव्यमिति भावः ॥ ४६ ॥ इदानीं भवानेव स्वेच्छाचारित्यतोऽन्यदोषारोपणेन किमित्याह स्वीयमणौ इ-
 ति स्वीयमणौ गुणहीने स्वकीयो यो मणिस्तस्मिन् गुणहीने सति मणिपरीक्षिकेण सह कलहः को वा न को-
 पीत्यर्थः तद्वत्त्वयि स्वामिनि प्रभौ यादृच्छिककृत्ये स्वेच्छाचारिणसति भृत्येन तव सेवकेन सह साक-

मु. आ.
१८

मीर्षयाउत्कर्षसिहनेनविषादेनममकिंकिमपिप्रयोजननास्ति॥४७॥ इदानींमनसिस्थितयावन्ता
वदुक्तंसाध्वसाधुवातत्सर्वंक्षंतव्यमित्याशयेनाह वक्तव्यमिति हेश्रीरामयन्मममनसिस्थितंतवाग्र
तोत्त्वत्समीपेउक्तमेवंसत्यपियद्यद्याप्य धुनापिरुष्टःसक्रोधस्तर्हि नन्वितिवितर्केतवपादयोश्चरणक

वक्तव्यमेतदुक्तंतवाग्रतोरामयच्चयावच्च॥ यद्य
द्याप्यसिरुष्टस्तन्ननुपतितोस्मिपादयोरुपरि॥४८॥

मलयोऽुपरिपतितोस्मिसाष्टांगंनतोस्मि पादयोःशरणागतत्वेननमस्कारक्रिययासर्वेपराधाःक्षंत-
व्याइतिभावः॥४८॥ इदानींसतांस्वभावैवैषःयत्प्रणामैकृतेअपराधिन्यपिप्रसन्नतेत्याशयेनाह
प्रणिपातमात्रनीरादिति हेरामचंद्रप्रणिपातमात्रनीरात्प्रणिपातएवप्रणिपातमात्रंतदेवनीरंतेन

सटी-

१८

महतासाधूनांकोपाशशक्षणिःक्रोधाग्निःशाम्यत्कपशमंयाति भोराघवममनुदुरितविपाकैःपापप
रिपाकैःत्वंनाद्यापिइदानीमपिमुक्तकोपोनभवसीत्यर्थः॥४९॥ इदानींसर्वथात्वयाऽहमनुग्राह्यएवे
त्याह त्वत्तुल्यइति त्वत्तुल्योनास्तिविभुःत्वत्सदृशःविभुःस्वामीनास्तित्रिभुवनत्रयेपि मत्तुल्यः

प्रणिपातमात्रनीराच्छाम्यतिकोपाशशक्षणिर्महतां॥ममदुरितस्यवि
पाकैराघवनाद्यापिमुक्तकोपोऽसि॥४९॥ त्वत्तुल्योनास्तिविभुर्मत्तुल्योना
स्तिचापरोदीनः॥ दीनानाथस्वामिन्करुणासिंधोब्रुवेहमन्यत्किम्॥५०॥

मत्सदृशःदीनोपिनास्ति हेदीनानाथानांस्वामिन्नेकबंधोव्यसनात्पालककरुणासिंधोदयासागर
अहमन्यत्किंब्रुवेमयाअन्यत्किंवक्तव्यमित्यर्थः॥५०॥ ॥ ७॥ ७

सु.आ.
१९

इदानीं त्वंसर्वप्रकाशकः स्वप्रकाशश्चेन्मधिकरुणारूपः प्रकाशो न दृश्यत इत्याशयेनाह त्वयीति त्व
यिस्त्वयंप्रकाशे स्वप्रभे त्रिभुवनभवनं त्रिभुवनमेव भवनं गृहं तस्य काशयति सति करुणां करुणालक्षणं
प्रकाशमेव न पश्यामि तत्किं महमंधो वाति भिरोपहतनेत्रो वास्मि अथवा सा करुणा भवति त्वयि ना

त्वयि च स्वयंप्रकाशे त्रिभुवनभवनं प्रकाशयति ॥ करुणां
पश्यामि न चे दंधो वाहं न सास्ति वा भवति ॥ ५१ ॥ ॐ

स्तीति मयि संदेह इत्यर्थः ॥ ५१ ॥ इदानीं मज्जल्यितेन साध्वसाधुना तव मनसि विषादे सति म-
माभीष्टमीप्सितं करुणापांगवीक्षणलक्षणं न करोषीत्याशयेनाह नाभीष्टमिति हेरामयदिक-
रुणात्तः करुणया सार्वविभक्तिकस्तसिः ममाभीष्टमभिलषितं न करोषि किंभूतस्य मे सापराधस्या

सती-

१९

पराधवतः तस्मात्तु मज्जल्यितेन दुर्वचनेन हेतुना स्वांतो द्वेगेन मनसः क्षोभेन वानकुरुषेन करोषीत्यर्थः ॥ ५२ ॥ इदानीं त्वन्तो वैरिणोऽपि परमांगतिं प्राप्ताः मद्दिषये किमु दासीन इत्याशयेनाह अरयोऽपीति अरयस्तव वैरिणोऽपि वैरभावात् द्वेषभावाद् अपि स्वेष्टसुत्तमपदं प्राप्तिलक्षणं भवतः श्रीरामचंद्रालुभंत ए

नाभीष्टं करुणातः करोषि यदि रामसापराधस्य ॥ मज्जल्यकल्पितेन स्वांतो द्वेगेन किं न वा कुरुषे ॥ ५२ ॥ अरयोऽपि वैरभावादिष्टं भवतो लभंत एवा - श्रु ॥ दासस्य मे दयालो प्रार्थितदानेन कथमुदासीनः ॥ ५३ ॥ ॥

व प्राप्तुं वं त्येवाश्रयं मेव हे दयालो कृपासमुद्र दासस्य मेऽभिलषितदानेन कथमुदासीनोऽसीत् कदा - सीनत्वे किं कारणमिति न जानामीति भावः ॥ ५३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

मु.आ.
२०

ननुनादत्तमुपतिष्ठत्यनेनन्यायेनकिंचिद्वत्तेनविनाकस्यापिकिंचिन्नदीयतेमयेत्याशंक्याह नादत्त
मिति नादत्तंदत्तेचेददत्तंनददामीतिवदसिचेत्तर्हिबिभीषणेनरावणभ्रात्रापुत्रीनगरीपुराकस्मै
पात्रभूतायदत्तापिचकिंकिंधाराज्यंकिंकिंधारव्यनगराधिपत्यंकपिनासुग्रीवेणजन्मांतरेकस्मै

नादत्तंदत्तेचेत्तु कस्मैदत्ताबिभीषणेनपुरी॥कि
किंधाराज्यंवाकपिनादत्तंभवांतरेकस्मै॥५४॥

दत्तंकुत्रापिपुराणादौनश्रुतम् तस्माददत्तमपिददासीतिभावः॥५४॥इदानीमपितुभ्यंदीयतेत
देवददासीतित्वयिकोपिनियमोनास्तीत्याशयेनाह श्रीदामतइति श्रीदामतःसुदामशर्मणःद्वि
जात्पृथुकाभर्जिततंदुलविकृतयोगृहीताःस्वीकृताःपरिमिताद्विनिमुष्टिमात्रास्तएवकिन्नोदत्तास्त

सदी०

२०

स्मादृत्ताधिकमपि ददासीत्यर्थः अधिकं किं दत्तमित्याशयेनाह ऐंद्रं पदमिंद्रपदसमानं वैभवमिहा-
स्मिन् लोके तस्मै सुदाम्ने दत्तमर्पितं तत्तस्य केन कृत्येन केन सकृत्तपरिष्कारेण तस्मादृत्तसदृशमेव दी-
यतेऽयं नियमः त्वयि नास्तीति भावः अवतारांतरत्रमिदमित्यत्यबुद्धिमतां भेददृशां भाति भक्तानामेक

श्रीरामतो गृहीताः पृथुकाश्चेत्किंत एव नोदत्ताः ॥ ऐंद्र
पदमिहतस्मै दत्तं तत्केन तस्य कृत्येन ॥ ५५ ॥ ॐ

त्वदृशामभेददृष्टीनां एकमेव रामचरित्रं विना न भातीति कृष्णावतोरपि जांबवदादीनां श्रीरामरूपेणैव
दर्शनमादिकाव्यादिषु प्रसिद्धमहामुद्गलभट्टादीनां अपि प्रसिद्धिः ॥ ५५ ॥ इदानीं त्वया वैपरीत्येनापि
फलं प्रदीयत इत्याशयेनाह उन्मोचित इति उन्मोचितो गजेंद्रो ग्राहाद्रक्षितो द्विपः किंभूतो गजेंद्रः मदां

मु. भा.
२१

दृष्टिःमदोन्मत्तस्तिर्यगुद्भूतिःपशुयोनिःएवंभूतोपिःअधमयोनिरपिरक्षितइतिवैपरीत्यमेकंअन्यच्च
दातादानशूरःसेवककुलजश्चप्रहादवंशोद्भूतोपिबलिःत्वयापातालेबद्धःनागपार्श्वेर्बद्धास्थापितइद
मपिवैपरीत्यमतोविपरीतकर्तृत्वमपित्वय्यस्तीतिभावः॥५६॥ अन्यदपिविपरीतकर्तृत्वंरावणादि-

उन्मोचितोगजेन्द्रोमदांधदृष्टिश्चतिर्यगुद्भूतिः॥दाता
सेवककुलजःपातालेचत्वयाबलिर्बद्धः॥५६॥ ॐ

षुदर्शयति उद्भूतचित्तवृत्तिरिति उद्भूतचित्तवृत्तेर्दुश्चरितस्यपरदारहरणवृत्तेर्दशास्यस्यरावण
स्योत्तमलोकस्थितिर्वैकुण्ठप्राप्तिरन्यच्च दशरथसंज्ञस्यविभोर्धराधीशस्यैस्तरांमहानयःपातःक
ल्पितोनिर्मितःइदमेकंदशरथराज्ञोऽयःपातेऽमेमैवंभाति॥अधःपातस्यकुत्राप्यश्रुतत्वादत्रतूक्तत्वा

सटी-

२१

दशरथसंज्ञस्यविभोरधःपातोनामस्वर्गनिरययोःस्वरवदुःखाभिधानत्वात्श्रीमद्रामब्रह्मपुत्रावास्या
 तिपरमस्वरवस्वर्गोपरिस्थितस्यविभोर्दशरथस्यराज्ञःदेहावसानसमयेऽवशेषप्रारब्धोपभोगत्वात्
 अवश्यमेवभोक्तव्यंकृतकर्मशुभाशुभं कृतकर्मक्षयोनास्तिजन्मकोटिशतैरपिइतिवचनात् प्रार-
 ब्धकर्मणाभोगोदेवक्षयःइत्यपिवचनात् श्रीरामाभिषेकाभिधाताद्यतिशयदुःखादवनौपतनमेवाधःपा-
 तउद्धृतचित्तवृत्तेरुत्तमलोकस्थितिर्दशास्य॥दशरथसंज्ञस्यविभोःकल्पितमुच्चैस्तरा
 मधःपातः॥५७॥ ७॥ तोवगंतव्यःदुःखप्रारब्धोपभोगक्षयेजातेलेकायामीशाद्यमरगणैःसाक
 मागतस्यदशरथस्यश्रीरामेणाभिवंदनालिङ्गनेकृतेसतिनिरतिशयस्वरवावाप्तिर्जातितेतिचेत्तन्मादिका
 व्यादिषुनात्रकाव्याशङ्केत्यर्थः यद्दामोक्षधर्मेषुभृगुभरद्वाजसंवादे स्वर्गादयोपिनरकेषुपरिगणितात्तादृ
 शलोकप्राप्तिरधःपातः अयमर्थः दशरथस्यसाक्षात्परमेश्वरप्राप्तेर्मोक्षएवयोग्यस्तदप्राप्तिरेवाधःपातःप
 तनमिति॥५७

मु.भा.

२२

इदानीं प्रयत्नम कुर्वतो रपि समीहि चंददासी त्याह सग्रीव इति सग्रीवविभीषणयोः प्रसिद्धयो रूभयो
स्तूष्णीं स्थितयोर्निर्व्यापारयोः परमुत्कृष्टं राज्यं तत्तद्देशाधिपत्यमभूज्जातं त्वयैव दत्तमित्यर्थः अन्य
त्सर्वकेशाभिषिक्ते सर्वकेशसहेत्वत्सार्धमेवं भूते वायुनंदने कपिपौतौ प्रसन्नतामौ न मेव तूष्णीं भावस्त

स री.

सग्रीवविभीषणयोस्तूष्णीं स्थितयोरभूत्परं राज्यं ॥ स
र्वकेशाभिषिक्ते प्रसन्नतामौ वायुनंदने मौनम् ॥ ५८ ॥

स्य किमपि लौकिकपदार्थेषु न दत्तमित्यर्थः वास्तवार्थस्तु तस्य यद्दत्तं तन्न कस्यापीत्यर्थः गुरोस्तु
मौनं व्याख्यानं शिष्यास्तु चिन्तनसंशयाः ॥ ५८ ॥ इदानीं किं ब्रूते न यद्यत्करोषीति तत्सर्वं त्वय्युप
पद्यत इति आशयेनाह यद्यत्करोषीति यत्त्वया क्रियते तच्च महेश्वरत्वेन महाप्रभुत्वेन तत्सर्वं त्व-

२२

यिशोभतेद्योततेईश्वरत्वादित्यर्थः इदानींकिंबहूक्तेनप्रार्थनीयंतदेवप्रार्थयितव्यमित्याह आस्तामि
 ति ननुनिश्चयेसकलमास्तांभवद्गुणदोषकथनंतिष्ठतुसकलंकमपिसदोषमपिमांत्वत्सेवकंरामपाहि
 रक्षरूपापांगेनावलोकयेत्यर्थः॥५९॥ त्वयाकिंचिदपिनवक्तव्यमहंतुतवाभीष्टंनददामीतिचेदिदा
 यद्यत्करोषिचैतन्महेश्वरत्वेनशोभतेभवतः॥आस्तांतन्ननुसकलंसवलंकम
 पिपाहिमांराम॥५९॥ चैलांचलेधृतोसिप्रसभंकुत्रापयास्यसिस्वैरम्॥कुरुवा
 जीवनवृत्तिंवदवाव्यवहारमीज्यलोकेषु॥६०॥ ७॥ नीमयात्व मत्यंतसमीपतयाचैला
 चलेधृत इवभासीत्याशयेनाह चैलांचलइति हेराममयात्वंचैलांचलधृतोसिवस्त्रपल्लवेगृहीतोसिमत्सकाशम्
 प्रसभंबलात्कारेणअन्यत्रकुत्रस्वैरंस्वेच्छयाऽपयासिगच्छसि ममतावज्जीवनंकुरुयोगक्षेमंवहवाऽथ
 वारामेड्यपूज्यलोकेषुजनेषुव्यवहारंममाभीष्टदानविषयेवादंकुरुयथालोकेपित्रासहपुत्रादिभिर्दानविष

मु.आ.
२३

येवादःक्रियतेतद्वदित्यर्थः॥६०॥ इदानींत्वमेवसर्वमित्याशयेनाह हेरामत्वंभवानेवममजननीमाता
जनकःपितापित्वमेवबंधुःकुलंशीलंचत्वमेव एवंचसतित्वधिस्वामिनिनिष्ठुरतांनिर्दयत्वंयातेप्राप्ते
सतितृणमपिमयीशानस्वामिन्वज्रायतेवज्रवदाचरतिकुलिशप्रायंभवतीत्यर्थः॥६१॥ इदानींत्व
त्वंममजननीजनकस्त्वमेवबंधुःकुलंचशीलंच॥ त्वयिनिष्ठुरतांयातेतृणम
पिवज्रायतेमयीशान॥६१॥ कृपयाद्रक्ष्यसिमांचेतृणायमन्येचकालमप्यु
च्चैः॥ अकृपाचेत्तवरामप्रायस्तृणमपिकालरूपंमे॥६२॥ ॐ कृपाचेत्कालादिभ्यो
पिममभयंनास्तीत्याशयेनाह कृपयेति हेरामत्वंमांकृपयाद्रक्ष्यसिचेत्करुणयापश्यसिचेद्यदितदोच्चैः
कालंमहांतमपिकृतांतंतृणायमन्येतृणसमानमपिनगणयामि भोरामाकृपाचेत्तवकरुणयानावलो
कितोयदितृणमेवकालरूपंप्रायोबहुशःमेममभविष्यति॥ ६२॥ ॥७॥ ॥

सदी.

२३

इदानींस्वामिनामग्रेबहुधाष्ट्यमनुचितमित्याशयेनाह अथवेति अथवापक्षांतरेअहोइतिरेवेदेकिंबहु
जल्पेनप्रभोःपुरतःस्वाम्यग्रेधाष्ट्यधृष्टत्वमिहास्मिन्विषयेकिमुचितंनोचितमित्यर्थःकुतो नोचितमि
त्याह जन्मप्रबंधइति जन्मप्रबंधसिद्धाःउत्पत्तिपरंपराश्रिताःदोषाःपुराणपापलक्षणा अधीनांचि

अथवाहोकिंबहुनाधाष्ट्यंकिमिहोचितंप्रभोःपुरतः ॥
जन्मप्रबंधसिद्धाअधीनांयांतिमूलतांदोषाः॥६३॥

तत्तद्विक्षेपलक्षणानांमूलतांहेतुतांयांतिप्राप्नुवन्ति जन्मांतरकृतादोषा एवस्वरवदुःखहेतवइतिभा
वः॥६३॥ इदानींजन्मांतरेवावर्तमानजन्मनिवातवाराधन हीनस्यकथंस्वेष्टप्राप्तिरित्याशयेनाह ना
राधितइति नाराधितोनसेवितःपूर्वपूर्वजन्मनिक्वचिदपिकदापीदानींसांप्रतमपिनाराधयाम्येकांत

सु.आ
२४

भक्त्या न भजामि अथ च स्वकीयमभिलषितमिच्छामि वांछामि वाढमत्यर्थं हारवेदेकं संक्लेशमूढतैव
मे अज्ञतैवैषाममेति ॥ ६४ ॥ इदानीं सकलदोषनिचयसंपन्नमपि स्वीयमिति मत्वा कृपां करोषि चेत्तवा
त्यंतक्षमेत्याशयेनाह दुर्वृत्तमिति दुर्वृत्तं दुर्बुद्धिं कुमतिकामादिवशं कामक्रोधलोभमोहमयं भवति

नाराधितोऽसि पूर्वं क्वचिदपि नाराधयामि चेदानीं ॥ इच्छामि च स्वमिष्टं क
ष्टं हामूढतैव मे वाढम् ॥ ६४ ॥ दुर्वृत्तं दुर्बुद्धिं कामादिवशं पराङ्मुखं भ
वति ॥ पालयसि मां यद्येषाराधय भवतः क्षमोच्चैर्जयति ॥ ६५ ॥

पराङ्मुखं स्वामिनि विमुखमित्यादि दोषगणयुक्तमेतादृशं मां राधय यदि पालयसि तर्हि भवतः स्वामिनि
उच्चैर्कैः सर्वे त्रिष्टाक्षमाजयति सर्वे त्तमा सह पुतेति भावः ॥ ६५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥

सटी.

२४

इदानींमयितवदैववर्त्ततेइतिजानामीत्याशयेनाह रचितेति रचितापराधजालेकृतापराधसमूहेम
यिसेवकेत्वंसदयोमिहपालुरसीत्यनेनैवहेतुनाबेमिजानामिकेनहतुनेत्याशयेनाह सुखतइति ममु
खतःममसुखान्निरंकुशाप्रतिबंधरहितारामेतिमुहुर्मुहुःवाक्प्रवर्त्ततेनिःसरतियतोयस्मात्कारणाद

रचितापराधजालेमयिसदयोसीतिवेद्यनेनैव ॥
सुखतोन्निरकुशामेरामेति यतःप्रवर्त्ततेवाणी॥६६॥

तोजानामिस्वामिनांकृपावर्त्ततइतिभावः॥६६॥ इदानींव्यतिरेकमुरेवस्वस्मिन्कृपांसंभावयतिह
पास्तीस्त्यनुमीयतइत्याशयेनाह नैवेति यस्मिंस्तेनानुकंपायस्मिन्पुरुषेतवकृपानास्तितस्यास्यत
स्तस्यपुरुषस्यसुखादक्रात्कथंकारं कथंवाप्रसरेद्रामेतिवाक्यंनिरामयंनिर्दोषं किंभूतस्यपुरुषस्य

मु-आ-
२५

किल्बिषमुद्राभाजः किल्बिषाणां पातकानां मुद्रां लक्षणं भजतीति भाकृतस्य भाजः पापलक्षणा लक्षित-
स्येत्यर्थः ॥ ६७ ॥ ननु तव रूपमव्यस्ति मम दोषान्भवान् निर्मलान् किमिति न करोषित्वथानोक्तत्वादिति
चेदत्र पुनरपि स्वदोषा विष्करणमेव करोति तृष्णाति तृष्णा व्यालविषा तर्तृष्णो व व्यालः सर्पस्तस्य विषं

सटी-

नैवास्ति तेनु कं पायस्मिंस्तस्यास्यतः कथं कारम् ॥ कि-
ल्बिषमुद्राभाजो रामेति निरामयं वचः प्रसरेत् ॥ ६७ ॥

तेनातं पीडितमथ च धनधनशब्देर्द्रव्यद्रव्येति प्रलोपेरुव्यां पृथिव्यां पतंतं लुठतमथ च गुरुतापमत्यंतं स-
तप्तं मां हे गरुड ध्वज राम चंद्रजीवनदानेनाशरक्षपालयमां पाहीत्यत्र हे राम त्वयैवं वक्तव्यमरेयस्येह
शमस्ति सामर्थ्यं सप्रार्थनीय इति चेत्तव ध्वजोपरि स्थितस्यां उज्ज्वर्यस्याऽप्यस्ति सर्वसामर्थ्यं तस्येश

२५

स्यतवास्तीतिकिंवक्तव्यमतोगरुडध्वजतृष्णाव्यालविषापकरणेनपाहिधनाशोपमर्दनेनरक्षस्वच-
रणस्थजीवनदानेनतापोपहत्याऽवगरुडध्वजेतिसंबोधनेनैवसामर्थ्यद्योतितमचेतनेनगरुडमणि
नालोकेविषापहरणंधनलाभश्चतापहरणंचेति यस्यनाममणिनाचैवंसकिंकरत्वेनध्वजेस्ति

तृष्णाव्यालविषातंधनधनशब्दैःपतंतमुर्व्यामाम्॥
गरुडध्वजगुरुतापंजीवनदानेनपाहिरक्षाव॥६८॥

अतःत्वयैवममसर्वदुःखापहरणंकर्तव्यमित्यर्थः यथाअत्यंतसंतापितःपृथिव्यामूर्छितःप-
तितःपुरुषःदयालुनाकेनापिसताससुरुषेणजीवनदानादिभिःजीव्यतेतद्वदित्यर्थः॥६८॥
पुनरपिप्रार्थयति तृष्णाति तृष्णानिदाघतसंतृष्णोब्रनिदाघउष्णोपगमस्तेनतमंबहुसंतापित

सु-आ.
२६

मतएवशक्यत्कंठंसशोषगलंनिराश्रयंरक्षितरहितमतएवदीनमेवंभूतंमांकरुणाकटाक्षवृक्षच्छायां
छायेवच्छायातामच्छा मतिस्वच्छांशीतलामित्यर्थःविधायकृत्वामांसाहिरक्ष॥६९॥ पुनरपिप्रकारं
तरेणप्रार्थयति तृष्णाकल्लोलेति तृष्णैवकल्लोलवतीमहानदीतस्याविशालामहांतेयेकल्लोलाः

सदी-

तृष्णानिदाघतसंशक्यत्कंठंसशोषगलंनिराश्रयंदीनं॥करुणाकटाक्षवृक्षच्छायाम
च्छांविधायमांसाहि॥६९॥ तृष्णाकल्लोलवतीविशालकल्लोलसंकुली-
भूतम्॥ करुणापांगनिरीक्षितगुणजालैःकर्षमांप्रकर्षण॥७०॥ ७

महातरंगाःतैःसंकुलीभूतमेवंभूतंमांसरामभद्रस्वकीयकरुणापांगनिरीक्षितगुणजालैःकरुणानिरी
क्षितमेवगुणजालानिरञ्जुसमूहास्तैःप्रकर्षणबलेनमांकषकिर्षयेत्यर्थः॥७०॥ ७ ॥

२६

तृष्णेति तृष्णोवनक्रःमहान्मत्स्यविशेषःतेनविकृष्टंकर्षितमतएवकष्टंप्राप्तंचिरायबहुकालंदेवेशसी-
तापतेकरुणार्द्रचित्तवृत्तेप्रीत्यात्यंतवात्सल्येनगजेन्द्रमिवमांसमुद्धराशापाशतोनिष्कासयेत्यर्थः॥
॥७१॥ पुनरपिप्रकाशंतरेणस्तौति तृष्णासूकेत्विति तृष्णेवसूकेतुकन्याताटकानामराक्षसीत-

तृष्णानक्रविकृष्टंकष्टंप्राप्तंचिरायदेवेश॥ करुणार्द्रचित्तवृत्तेगजेन्द्रमि-
वमांसमुद्धरप्रीत्या ॥ ७१ ॥ तृष्णासूकेतुकन्याभीतंत्वांशरणमापन्नं॥
विश्वामित्रमिवोच्चैर्विश्वार्तिविनाशनाशकमांपाहि ॥ ७२ ॥

स्याःसकाशाद्भीतंनस्तमतएवत्वांशरणमापन्नंशरणागतत्वेनप्राप्तंमांसेवकंविश्वामित्रमिववि-
श्वामित्रमिववत् उच्चैर्विश्वार्तिविनाशनजगतःसर्वार्तिनाशनरामआशकमांपाहिशीघ्रंरक्ष ॥ ७२ ॥

मु.आ
२७

पुनरपि दयोत्यादकवचनैः प्रार्थयते तृष्णासुबाह्विति तृष्णैव सुबाहुः समुख्यः प्रधानः येषां तादृ-
शायेक्षपाचराः राक्षसाः तेषां व्रातः समूहस्तेन विधितमुपद्रुतमेतादृशं मां हे वीर विघ्ननिवारणक्षमराम
गाधिजमुनिमखमिव गाधिजमुनिर्विश्वामित्रऋषिः तस्य मखो यज्ञस्तमेव रक्षोरे राक्षसशत्रो हे जान-
तृष्णासुबाहुमुख्यक्षपाचरव्रातविधितं वीर ॥ गाधिजमुनिमखमि-
व मां रक्षोरे रक्षजानकीजाने ॥ ७३ ॥ पाषाणतां प्रयातं मुनिशापेनैव पू-
र्वपापेन ॥ मत्तनुशल्यमहल्या तुल्यतयारचय कल्पकल्याणं ॥ ७४ ॥
कीजानेसीतापते रक्षेति पाठेऽयमेवार्थः ॥ ७३ ॥ पुनरपि प्रार्थनां करोति हे रामाहल्योद्धरे तव महाना-
ल्हादो जातस्तर्हि मत्तनुशल्यमहल्योद्धरणेनाऽनंदं संपादयेत्याह पाषाणतामिति पाषाणतां शिलात्वं
प्रयातं प्राप्तं मुनिशापेनैव गौतमशापेनैव पूर्वपापेन जन्मांतरपातकेन मत्तनुशल्यं मत्तनुरेव शल्यमह-

सटी.

२७

ल्यातुल्यतया समतया तुल्यत्वं पापाचरणे न जडत्वेन चरचय कल्पयादौ पश्चात्कल्पोद्हरणसमर्थराम
चंद्र कल्याणं कुशलं यथाचरणोपस्पर्शेनाहल्योद्हरणं कृतं मत्तनुशल्यस्यापि चरणोपस्पर्शेनोद्हरणं
कुर्वित्यर्थः ॥ ७४ ॥ पुनरपि प्रकारांतरेण वदति ननु धनुर्भंगे भहांस्तवोत्साहः श्रूयते नाकारिषंगुरुजने

अधिगतकोटियुगात्तं नद्गुणं रामपापमस्माकम् ॥

अंडजमंडनवाहनरवंडयचंडीशचापदंडमिव ॥ ७५ ॥

रूपदिष्टधर्मयेन प्रसीदति भवान्प्रणतार्तिहारी हाधिगममाज्ञतरतां शिवधर्मभंगात्पाणिग्रहोत्सवजुषः
कनुधर्मचिंतेति तर्हि मन्निकटस्थपापधनुर्भंगेनोत्साहं संपादयेत्याह अधिगतेति अधिगताकोट
योऽसंख्यायेषामेतादृशानियुगानितेषामंतपर्यंतं नद्गुणमारोपितगुणमस्माकं पापंचिरकाला-

मु-आ
२८

र्जितमित्यर्थः। हेअंडजमंडनवाहनचंडीशाचापदंडमिवधनुरिवरवंडयभंजय॥७५॥ पुनरपिप्रकारां
तरेणस्तौति ननुकुंठितगतौतवमहान्हर्षस्तर्हि कुंठितगतिमेवकुर्वित्याह निर्भूपीति निर्भूपीकृतंनी
राजकंसंपादितंभूतलंक्ष्मातलंयेनतादृशमथचार्जुनयशसःसहस्रार्जुनकीर्तैरंतकंनाशकंएतादृशं

निर्भूपीकृतभूतलमर्जुनयशसोंतकंसकंपस्य ॥
कुरुदैन्यमेलकंमेकुंठितगतिमीशजामदस्यमिव॥७६॥

जामदस्यमिवमेदैन्यमेलकंदारिद्र्यकुंठितगतिमकार्यक्षमंकुरुसंपादय इशदैन्यनिराकरणमित्य
र्थः॥७६॥ पुनरपिरूपकांतरेणप्रार्थनांकरोति हेरामयदिवनप्रवेशोऽतिहर्षस्तवतर्हिवनप्रवेशमेव
कुर्वित्याशयेनाह मृगजलेति मृगजलबुद्धिर्वंध्याबुद्धिरन्यथाभासरूपातयासमृद्धंव्याप्तंनिदा-

सटी-

२८

धेनोष्णोपगमेन तप्तं संतप्तं संतापितं मेरुणा सुवर्णाद्रिणापि न पूर्णं यदा वनविशेषणं तदान मेरुस्तृणवि-
शेषस्तेन पूर्णं व्याप्तं एतादृशं वनमिव मानसं हेरघूतसरधुकुलभूषणहेसप्रियावरजप्रियाचाकिरज-
श्चप्रियावरजौसीतालक्ष्मणौ ताभ्यां सहितयुक्तप्रविशतत्सृष्ट्वा तदेवानुप्राविशदिति श्रुतेः प्रविष्टस्यै

मृगजलबुद्धिसमृद्धिनिदाघतप्तं न मेरुणा पूर्णम् ॥
वनमिव मानसमुच्चैः प्रविशरघूतं सप्तप्रियावरज ॥ ७७ ॥

वप्रवेशप्रार्थनानघटते तथाप्यावरणभंगद्वाराऽविर्भवेत्यर्थः ॥ ७७ ॥ इदानीं तव रूपं तु वर्तते तथा-
दारिद्र्यमपि वर्तते दरिद्रा हि भक्ताः प्रमादिनो न भवन्तीत्यत एव त्वयोक्तं यस्यानुग्रहमिच्छामि तस्य वित्तं
हराम्यहं इत्यभिप्रायेण संपदं न ददासीत्याशयेनाह अपदीति आपदिविपत्तिकाले मांसं सर्वेश्वरं स्मर

सु.आ.
२९

तिदरिद्रः प्रायः बहुधा तेनैवाभिप्रायेण मम संपदं न करोषि मां संपत्ति युक्तं न करोषीत्यर्थः तव मनस्य
 अभिप्रायश्चेत् मदीयया मत्कृतया स्मृत्या हेरघूतं सते तव किमधिकं भवितान किमपीत्यर्थः ॥ ७८ ॥ इदा-
 नींदया स्वभावस्य ते भजनादि निरपेक्ष्य मेव सर्वत्र दया करणमुचितमित्यभिप्रायेणाह अपनयेति अ-
 आपदि मां स्मरतीति प्रायेण न करोषि संपदं मम चेत् ॥ स्मृत्या मदीयया ते भवि-
 ता किमिवाधिकं रघूत्तम ॥ ७८ ॥ अपनयेदैन्यमुदग्रं परिहर चिंता च यं सम-
 ग्रं मे ॥ त्वन्मुखवीक्षा भिन्नं यत्न न करोमि किं हि चिद्राम ॥ ७९ ॥ ॐ
 पनयेदैन्यमुदग्रं दैन्यं दारिद्र्यलक्षणं उदग्रं महांतम परं चिंता च यं चिंता समूहं समग्रं समस्तं मे ममापनय-
 दूरीकरु अन्यं कंचित्तवरामस्य मुखवंतस्य वीक्षा सादरमवलोकनं तद्भिन्नं तद्दिहायान्यं यत्नं न करोमि क-
 हिंचित् कदाचिदपि हेरामतव श्रीमुखारविंदावलोकनान्ममान्यः प्रयत्नो नास्तीति भावः ॥ ७९ ॥ ॐ

सटी.

२९

इदानींमममनसःचिं तांनिराकुरुष्वेत्याशयेनाह ममेति मममदीयआधिरेववार्धिर्मानसीव्यथासएव
 समुद्रस्तंनाशयदूरीकुरु विविधापराधसंबंधंनानाप्रकारायेपराधाःअपनयास्तेषांसंबंधंतत्कृतविशे
 पक्षमस्व हेशरणागतजनवत्सलशरणंप्राप्तानांवत्सलरूपाकरराघवाऽहंतेतवशरणागतोस्मिदा-
 ममनाशयाधिवार्धिंक्षमस्वविविधापराधसंबंधं॥शरणागतजनवत्सलरा
 घवशरणागतोस्मितेदासः॥८०॥ दशशतकरवंशभवेदशरथपृथ्वीशपूर्व
 पुण्यौघे॥ दशवदनांतकरूपेचेतश्चिरमास्वराघवेशूषे ॥८१॥ ॐ॥ सोस्मिच॥८०॥
 ननुत्वयोक्तंसर्वमयासंपाद्यंतक्तुचित्तमतिचपलंमय्यपिनतिष्ठेतीति किंकर्तव्यंमयेत्यत इदानीं
 स्वकीयमनसःप्रार्थनांकरोति दशशतेति दशशतकरवंशभवेसहस्रकिरणकुलोत्पन्नेदशरथपृ
 थ्वीशपूर्वपुण्यौघेदशरथराज्ञःजन्मांतरपुण्यराशिरूपेऽथचदशवदनांतकरूपेरावणमृत्युरूपेरा

सु-आ-
३०

घवभूषेणमचंद्रनृपवर्यहेचेतःमनश्चिरमास्वचिरकालंतिष्ठ तंविहायअन्यत्रमागच्छेत्यर्थः॥८१॥
इदानींमिथ्याभूतविषयचिंतनेनतवपुरुषार्थसिद्धिर्नास्तीत्याशयेनाह किंतवेति हेचेतःतवसकृतधनजा-
यामायारूपचिंतयासकतःपुत्रःजायाख्यादियन्मामयमयमिथ्यारूपंतस्यचिंतयाध्यानेनकिंकिमपिप्रयो-

किंतवधनसकृतजायामायामयरूपचिंतयाप्यनया॥अ
नपायाऽनंदमयेकिमयेरमसेनराघवेचेतः॥८२॥ ७

जनंनस्ति अनयेति मायाविशेषणंप्रत्यक्षमनुभूयेत्यर्थः हेचेतः अनपायानंदमयेक्षयानंदरूपेरा-
घवेअयेतिचेतोविशेषणंकिंनरमसेकुतो नकीडसि॥८२॥ पुनरपिचेतःप्रार्थनांकरोति त्यजेति निजग-
जवाजिकथांस्वसंबंधिनीं गजवाजिकथां हस्तिहयकथां वातंजिठरेस्वोदरेजगद्धंतंतमजंविस्थ्यातंजन्मा

सटी-

३०

दिरहितंरामंभजभजेतिद्विरुक्तिरादरार्थं ननुनिश्चयेचेतःमानसतत्त्वास्त्यारामप्राप्त्यासकलंसर्वकामजातं
 प्राप्स्यसिवैपरीत्येनपृथग्विषयचिंतनेनसकलमनोरथसिद्धिर्नभवतीतिभावः॥८३॥पुनरपिचेतःप्रार्थ
 नमेवक्रियते हितमात्रमिति हेचेतःत्वंहितमात्रंहितमेववांच्छसिचेत्त्वहितंप्रियमिच्छसिचेद्यदितर्हि
 त्यजनिजगजवाजिकथांभजभजजठरेजगद्गुहंतमजं॥तत्त्वास्त्याननु
 चेतःप्राप्स्यसिचेतन्नवैपरीत्येन॥८३॥हितमात्रंवांच्छसिचेन्मंजूषांत्वंगृ
 हाणरामारव्यां॥नोचेच्चंचलशीलैर्विचितमसिचित्तचंचैलैर्विषयैः॥८४॥
 मारव्यांरामाभियांमंजूषांपेटिकांजुषस्वसेवयगृहाणेतिपाठस्वीकुरुनोचेद्रामनाममंजूषासेवनेनविना
 चंचलशीलैश्चपलस्वभावैःविषयैःधनादिभिर्विचितप्रतारितमसिविषयेश्चासक्तंभविष्यसीत्यर्थः
 ॥८४॥इदानींजगद्गुह्यस्थितिलयकारणसमर्थमाश्वरंविहायान्यमाभजेत्याशयेनाह कर्तुमिति कर्त्तु

सु-आ-
३१

मुत्सादयितुं अन्यथा कर्तुं मनुत्सादयितुं मन्यथा कर्तुं वैपरीत्येन कर्तुं सकलं सर्वजगद्यः शक्तः समर्थस्तं
विहाय रामं मानसान्यस्मिन्नीश्वरभिन्नपदार्थे काममभिलाषं माधेहिमाकुरुष्वेत्यर्थः अन्यत्रासक्तत
याऽभिलषितसिद्धिस्तवनास्तीति भावः ॥ ८५ ॥ एवं मनसः प्रार्थनाकृता तथापि प्रमाथि भवत्यतो दा-
कर्तुमि कर्तुं शक्तः सकलं जगदेतदन्यथा कर्तुं ॥ यस्तं विहाय रामं कामं माधेहिमा
नसान्यस्मिन् ॥ ८५ ॥ दारिद्र्यदावशां त्यैव वर्षतु करुणा कटाक्षनीराणि ॥ नित्यां क
स्थितविद्युत्कश्चन वैकुण्ठमंडनं मेघः ॥ ८६ ॥ ॐ ॥ रिद्र्यदावापहरणसामर्थ्यं रामस्यैवास्ती
ति ज्ञात्वेदानीं सर्वशक्तिमान् राममेघः मयि कृपापांगवृष्टिं करोत्विति प्रार्थयते दारिद्र्येति दारिद्र्यदाव-
शां त्यै दारिद्र्यमेव दावानलस्तस्य शां त्यै शमार्थं करुणा कटाक्षा एव नीराणि जलानि वर्षतु कथं भूतो राम
मेघः नित्यां कस्थितविद्युन्नित्यं निरंतरं अंके स्थिता विद्युदस्य सः विद्युद्रूपाया लक्ष्मीः सीतेत्यर्थः एतादृशं वै

सटी.

३१

कुंठमंडनं वैकुंठभूषणं मेघोजीवनदः ॥ ८६ ॥ पुनरपि प्रार्थनां करोति स्मेरसुरवांबुजमिति स्मेरसुरवां
बुजं संदरसुरवारविंदमुद्यन्नवनीरदनीलमुदितमेघश्याममिंदिरागेहं लक्ष्मीनिवासः परिहरतु दूरीक
रोतु दुःखजालं क्लेशसमूहं जातमिति पाठे समग्रं किमपि तेजः धाम किं लक्षणं तेज इ न वंशसंभूतं सूर्यकु

स्मेरसुरवांबुजमुद्यन्नवनीरदनीलमिंदिरागेहं ॥ परिहरतु दुःखजालं

तेजः किमपी न वंशसंभूतं ॥ ८७ ॥ सरयूतीरपुरेशो स्मरेश भवपूज्यपाद

पीयूषे ॥ वैदेहीहृदये शोभमभक्तिरिहास्तु मानुषे वैषे ॥ ८८ ॥ ६ लसंभवं रामचं

द्रारव्यमित्यर्थः ॥ ८७ ॥ ननु तव सगुणेन किं निर्गुणे तूष्णीमास्वतिष्ठेति चेत्तव तथैवास्तु मम त्वयमेव

स्त्वित्यभिप्रायेण रामविषयिण्येव भक्तिरस्त्विति वदति सरयूतीरेति सरयूतीरपुरेशो अयोध्यानगर

स्वामिनि स्मरेश भवपूज्यपादपीयूषेशतमरेशानादि स्मरैः पूज्यपादपीयूषचरणामृतं यस्य तस्मिन् वै

मु.आ.
३२

देहीहृदयेशेसीतापतौमानुषेवेषेमायामनुष्यरूपधारिणिममभक्तिरस्त्विहास्मिन्परायवेइत्यर्थः॥८८॥
इदानींपूर्वेक्तिभक्तिप्रकर्षविबुद्धस्वांताविर्भूतश्रीरामध्यानमानंदरूपत्वेनवर्णयति दशरथेति दशर-
थनंदननामाश्रीरामनामाचंदनधामाशीतलद्युतिःकिंलक्षणःरमतांतदुदयेकीडतामभिनंदनआनंदक

सदी.

दशरथनंदननामाचंदनधामाभिनंदनोरमतामू॥मद
यतिमदीयमुदितःकश्चनमोदोहृदंतरेदातमू॥८९॥

रःएतादृशमुदितःसन्हृदयेआविर्भूतःसन्कश्चनमोदःस्वरूपाविभाविलक्षणआनंदःदातस्वच्छंअवदातः
सितेगौरोइत्यभिधानात् मदीयंहृदंतरेस्वांतांतरंमदयत्यत्यंतमाल्लादयति॥८९॥ इदानींतदेवस्वरूपं
प्रकारांतरेणवर्णयति रामाभिधेति रामाभिधारामनामकाअभिरामामनोहराश्यामंदीवरश्यामलाधरि-

३२

त्रीपुत्रीप्राचीनधर्मलब्धापूर्वार्जितपुण्यपरिपाकप्राप्ताकाप्यपूर्वमैत्रीप्रीतिभेमानसंममहृदयंसमासा-
 द्यप्राप्यस्तेतिष्ठति॥९०॥ पुनरपिध्यायेदाजानुबाहुंइतिध्यानंप्रकारांतरेणस्तौति॥ वामांगसंगीति
 वामांगसंगिविद्युन्मालंसंगोविद्यतेयासांताःसंगिन्यःसंगिन्यश्चैताःविद्युतश्चसंगिविद्युतःसंगिवि-
 रामाभिधाभिरामाशामामेमानसंसमासाद्य॥मैत्रीकापिधरित्रीपुत्री
 प्राचीनधर्मलब्धास्ते॥९०॥ वामांगसंगिविद्युन्मालंनीलंवलंघितानं
 गं॥ दशरथपूर्वजपुण्यंपश्यत्पीयूषपूरितापांगम्॥९१॥ ७
 द्युतांमालासंगिविद्युन्मालयावामांगस्यसंगोविद्यतेयस्याःसावामांगसंगाऽलंकारादियुतासीतैवसं-
 गिविद्युन्मालाविद्यतेयस्यतंविद्युन्मालंवामांगसंस्थितसीतालक्षणेवसंगिविद्युन्मालातयाशोभितमि-
 त्यर्थः नीलंस्वशरीरकांत्याश्यामंवलंघितानंगंतिरस्कृतकंदर्पमैतादृशंदशरथपूर्वजपुण्यंदशरथपू-

मु.आ.

३३

वर्भवपुण्यंस्कृतं पश्यतावलोकयत किंलक्षणं पीयूषपूरितापांगममृतपूर्णावलोकं ॥ ९१ ॥ इदानीं
पंचायतनविशिष्टं वामभागे समासीनमिति ध्या नं वर्णयति अनिलेति अनिलतपःफलं वायोस्तपसः
फलं पुत्ररूपं हनूमानित्यर्थः अग्रे पुरतः पृष्ठे स्नेहं स्नेहविशिष्टं लक्ष्माणं किंलक्षणं स्नेहं सचामरच्छन्नं च

अनिलतपःफलमग्रे पृष्ठे स्नेहं सचामरच्छन्नम् ॥
पार्श्वे भक्तिविशेषौ मध्ये तडिदं बुदावहं वंदे ॥ ९२ ॥

मरछत्रयुक्तं पार्श्वे समीपे दक्षिणोत्तरभागे भक्तिविशेषौ भक्त्युत्कर्षविशिष्टौ भरतशत्रुघ्नौ मध्ये मध्य
भागे तडिदं बुदौ तडित्सदृशी सीता अंबुदसदृशो रामः सीतारामौ तडिदाभमंबुदमिति पाठे तडिदाभं वि
द्युत्सदृशसीताद्यौ तितमेतादृशं विलक्षणमंबुदं मेघं रामरूपं अहं वंदे नमस्करोमि ॥ ९२ ॥

सटी-

३३

७

पुनरपि प्रकारांतरेण स्तौति इंदीवरेति इंदीवरदलनयनं नीलोत्पलदलनेत्रं जलदावलिमं जुंमेघम-
 नोहरं मंजूलापांगं सुंदरावलोकं मंदीकृतदशवदनं पराजितरावणं दीनमहोदयं भक्त रक्षणाय विभूर्
 तं जयं जयस्वरूपं वंदे प्रणोमि ॥ ९३ ॥ इदानीं वामे लब्ध्वा मेतद्ध्यानं प्रकारांतरेण स्तौति वामेकांचन
 इंदीवरदलनयनं जलदावलिमं जुंमं जुलापांगं ॥ मंदीकृतदशवदनं तंदी
 नमहोदयं जयं वंदे ॥ ९३ ॥ वामेकांचनवल्लीसल्लीलोऽन्यत्र कांचनो विटपी ॥
 विलसतिमानसकमलेमध्ये हरिनीलकंदलोद्रेकः ॥ ९४ ॥ ॐ ॥ वल्लीति वामेकां-
 चनवल्ली वामभागे सुवर्णलतासीतालक्षणासल्लीलः सद्विलासः अनत्र दक्षिणे कांचनः सुवर्णभिः सुव-
 र्णविह्वणोलिख्माणः विटपी कल्पतरुमनिसकमलेमध्ये कमलकर्णिकायां विलसति सर्वोत्कर्षेण शोभते
 हरिः सर्वदुरवोपशामकश्च रामरूपः नीलकंदलोद्रेकः नीलांकुरोद्गमः नीलवर्ण इति यावत् ॥ ९४ ॥ ॐ

मु-आ-
३४

पुनरपिजननीरूपत्वेनस्तौतिकमलायमाननेत्रामिति कमलायमाननेत्रापकजसदृशनेत्राममलायतबा
हुसंगिकोदंडांनिर्मलदीर्घबाहुसक्तकार्मुकांशमलावण्यधरित्रीशांतिसलावण्यधरामेतादृशीपुंवेष
धारिणींपुरुषवेषधरांजननीमातरंवंदेनमस्करोमि॥९५॥पुनरपिप्रकारांतरेणस्तौति पत्तिरिति प
कमलायमाननेत्राममलायतबाहुसंगिकोदंडां॥शमलावण्यधरित्रीजन
नींपुंवेषधारिणींवंदे॥९५॥पत्तिःशरधनुराढ्यासंपत्तिर्योगयोगिना
मीड्या॥स्फुरतिक्षपितविपत्तिःकाचनवित्तिर्ममानिशंचित्ते॥९६॥
त्तिःपादचारिणीशरधनुराढ्याबाणकार्मुकयुक्तासंपत्तिःपूर्णतायोगयोगिनांचित्तवृत्तिनिरोधयोगं
युंजतितेयोगयोगिनःतेषांसमाधिभाजामित्यर्थः योगिनस्तंप्रपश्यंतिभगवंतंसनातनमितिस्मृतेः ईड्या
स्तवनाहक्षपितविपत्तिर्नाशितदैर्न्यावित्तिर्नामावस्थाकाचनापूर्वाममचित्तेऽनिशानिरंतरंस्फुरतिप्रकाशते
॥९६॥

सटी.

३४

पुनरपि प्रकारांतरेण सौति हीरमनोहरेति हीरकमणितुल्यदंतादशशतकरवंशभूषणंसूर्यवंशालंकर
 णं काचनकापिकाचमणीनां नीलानीलकांतिरूपालीलालसंस्वभावालसंचापल्यरहितं मममनःकुरुते
 लीलालयमिति पाठे लीलायाः क्रीडायाः आलयं स्थानं मममनःकुरुते सुंदरावयवसंस्थानमूर्तिरिति याव
 हीरमनोहरदशनादशशतकरवंशभूषणं रचना ॥ काचनकाचमणीनां
 नीलालीलालसंमनःकुरुते ॥ ९७ ॥ तूणीकवचरूपाणी विशिखासनबा
 णमंजुलायांती ॥ वेणीकापिगुणानामेणीद्वगुपांतचारिणी जयति ॥ ९८ ॥
 त् ॥ ९७ ॥ पुनरपि सन्नद्धः कवचीति ध्यानं प्रकारांतरेण सौति तूणीकवचरूपाणीति तूणीरः कवचंतनु
 त्राणं रूपाणोऽसिरेतैर्युक्ता विशिखासनबाणमंजुलामनोहरायांतीति मंजुलापांगीति पाठे विशिखासनं
 धनुर्बाणः शरस्ताभ्यां युक्ता सौमंजुलापांगीमनोहरावलोकागुणानां वेणीगुणशुंफिताकाशपूर्ववता द-

मु-आ-
३५

श्रेणीकुरंगीममदगुपांतचारिणीदृष्टिपथंगताजयतिसर्वोत्कर्षणवर्तते यद्वा एणीकुरंगीतस्याःदृष्ट्यां
तेदृष्ट्यंतेगच्छंती एणीतिदृष्टिद्वेदोऽनवद्यःगुणानांवेणीजयति॥९८॥ पुनरपिप्रकारांतरेणस्तौति
आनननिर्जितचंद्रेति आनननिर्जितचंद्रामुखकांत्यातिरस्कृतशशिबिंबासांद्रोनिबिडोयभानंदस्तस्य

आनननिर्जितचंद्रासांद्रानंदैकभूमिरुन्निद्रा ॥रमय
तिविगलिततंद्रारावणविद्रा विणीमुद्रा ॥९९॥ ॐ

भूमिरधिष्ठानमुन्निद्रानिद्रारहिताप्रकाशरूपेत्यर्थः विगलिततंद्रोत्साहरूपेत्यर्थः निद्रातंद्राशब्दयोः
समानार्थत्वेपि किंचिद्देदोपि अवगंतव्यः एतादृशीरावणविद्रा विणीरावणनाशकारिणीकापिमुद्राभारुति
र्मममानसंरमयतिआल्हादयतीत्यर्थः॥९९॥ ॥१०॥ ॥१०॥ ॥

सटी-

३५

पुनरपि प्रकारांतरेणस्तौति पाथोधिबद्धसेतुमिति पाथोधिबद्धसेतुंसमुद्रेनिबद्धसेतुंनक्तंचरनाशपि
शनसत्केतुंराक्षसनाशसूचकध्वजमेतादृशंकंचिच्चिन्मोदकंदलम्पूर्वकंचिच्चैतन्यहर्षाङ्कुरकंदंआपदंवि
पत्तिमंतंनाशनेतुंप्रापयितुंवंदेप्रणोमि॥१००॥पुनरपिप्रकारांतरेणस्तौति अभिनवेति अभिनवपल्ल

पाथोधिबद्धसेतुंनक्तंचरनाशपिशनसत्केतुम्॥आपदमंतंनेतुंकंचिच्चि
न्मोदकंदलंवंदे॥१००॥ अभिनवपल्लवशयनांशयनांतनिविष्टविद्यु-
दुल्लासाम्॥कांचननिकुरंबांकस्थितशिरसीकांचिदर्थयेलीलां॥१०१॥

वशयनांनूतनपल्लवरुतशय्यांशयनांतनिविष्टविद्युदुल्लासांशयनोपरिस्थितायाविद्युदुपमाजानकीत
स्यामुल्लासोप्रेमायस्या एतादृशीतांकांचननिकुरंबांकस्थितशिरसींसीतायाःस्रवणांऽदर्शवंद्योऽकस्त
स्मिन्स्थितमस्तकामेतादृशीकांचित्कामपिलीलांश्रंगारावस्थामर्थयेप्रार्थये॥१०१॥

सु.आ.
३६

पुनरपिविषवल्लीरूपत्वेनस्तौति कुटिलाशयविषवल्ली कुटिलाशयविषवल्लीमनृजुमानसनाशकल
तांजटिलांजटाभारयुक्तांजटामुकुटमित्यर्थः निविडोल्लसच्छ्रमांबुकणांसाद्रशोभायुक्तश्रमस्वेदांबु
सीकरांनिटिलोल्लसदितिपाठेभालेउल्लसंतःशोभमानाःश्रमोद्भवांबुकणाःविंदवस्तैर्युक्तामित्यर्थः व

कुटिलाशयविषवल्लींजटिलांनिविडोल्लसच्छ्रमांबुकणां॥
वल्लकल्पितवसनांरावणवधवासनांसुदावंदे॥१०२॥

ल्लकल्पितवसनांभूर्जत्वगादिपरिधानाभेतादृशींरावणवधवासनांदशाननक्षयवासनामहंसुदाह
षेत्किर्षेणवंदेनमस्करोमि ॥१०२॥ पुनरपिमायारूपत्वेनस्तौति अकपटपटुकपिकटकामिति नि-
ष्कपटकुशलवानरसेनांनटकामितयानटाभिनयेच्छयाअभिनीतंदर्शितंवैकूट्यंविकलताययातांत

सटी-

३६

दुचित्तैवैक्ययोग्यमुपचारचयंप्रकारसमूहं रचयंती कुर्वती मेता दृशी कांचित्कामपिमायां मायाशक्तिम
 थये प्रार्थये ॥ १०३ ॥ पुनरपि प्रकारांतरेण लता रूपत्वेन स्तौति अंबरमणीति अंबरमणिकुलभूषां सूर्य
 कुलालंकाररूपां शंबररिपुवैरिभक्तिमंजूषां शंबररिपुः कामस्तस्य वैरी शिवस्तत्कृताया भक्तिस्तस्याः मंजू
 अकपटपटुकपिकटकां नटकामितयाभिनीतवैक्य्यां ॥ तदुचितमुपचार
 चयं रचयंती कांचिदर्थये मायां ॥ १०३ ॥ अंबरमणिकुलभूषां शंबररिपुवैरि
 भक्तिमंजूषां ॥ कामपिकामपिकानां रसाललतिकानि काममवलंबे ॥ १०४ ॥
 षां पेटिकां कामप्यपूर्वकामपिकानां कामा एव पिकाको किलाः धर्मार्थिकाममोक्षेच्छारूपास्तेषां रसालल
 तिकां आभ्रलतां निंकाममतिशयेनावलंबे समाश्रये ॥ १०४ ॥ पुनरपि प्रकारांतरेण भूधरत्वेन स्तौति
 स्फुरसरिदिति स्फुरसरिद्वंगा तस्याः सोदरं दृश्यत्वेन समानं यच्चा मरंत त्करेयस्य ता दृशोयः सोदरो बंधुः

सु-आ
३७

तेनानुगतंसहितं किंचिदुदंचितपंचकचैलं किंचिदुदंचितप्रकाशितं यच्चंपकपुष्पवच्चैलं कंचिदुदंचिते
तिपाठिकंचिदपूर्वभूधरं स्फनीलं श्यामं शैलं भूधरं अवलंबे संश्रये ॥ १०५ ॥ पुनरपि प्रकारांतरेण क्रोधरूप
त्वेन स्तौति आकर्णकृष्टेति आकर्णंति कणोपांतपर्यंतं कृष्टमाकर्षितं चापंधनुर्येन सः आकर्णकृष्टचा-

सटी.

स्फरसरिदवरजचंचामरकरसोदरानुगतं ॥ किंचिदुदंचितचंपकचैलं
शैलं स्फनीलमवलंबे ॥ १०५ ॥ आकर्णकृष्टचापं वर्षितं बाणवृष्टिमुत्तमांगे
षु ॥ वंदे योगिदुरापंकचनहुंकारसंदरं कोपम् ॥ १०६ ॥

पस्तमाकर्णकृष्टचापं पुनः कथं भूतं बाणवृष्टिमुत्तमांगेषु वर्षितं शत्रुमूर्धस्फबाणसंपातं कुर्वतमित्यर्थः
कथं भूतं योगिदुरापं योगीश्वराणामपि कृष्टलभ्यं एतादृशं कंचन कमपि हुंकारसंदरं हुं कृतिशब्दरुचिरं सं

३७

दरंकोपंवंदे ॥ १०६ ॥ पुनरपि प्रकारांतरेण स्तौति रवंडितेति रवंडितं शकलीकृतं हरकोदंडं शिवधनुष्या
सारवंडितं हरकोदंडाब्रह्मांडकरंडमंडनीभूताब्रह्मांडमेव करंडस्तस्य मंडनीभूताऽलंकरणीभूता एतादृशी वै
देही गलमालासीताकंठसक्तास्त्रग्विलसति शोभते किंभूताविभक्तांगीभिन्नशरीरासीतागौरांगीचंचनी-

रवंडितं हरकोदंडाब्रह्मांडकरंडमंडनीभूता ॥ वैदेही
गलमालाविलसति नीलाविभक्तांगी ॥ १०७ ॥ ॐ

लांगीत्यर्थः यद्वा अविभक्तांगीशक्तिशक्तिमतोरभेदादित्यर्थः ॥ १०७ ॥ पुनरपि प्रकारांतरेण करुणा
रूपत्वेन स्तौति धनुषेति धनुषाशरासनेन किंलक्षणेन धनुषारिपुजयजनुषाशत्रुजयजनुषाशत्रुज
यजन्मनारुचिरतरः अंतिसुंदरः आकारआकृतिस्तथानिर्जितोऽधरीकृतोऽबुधरो मेघो ययासा पुनः किं

मु.आ.
३८

भूतातरुणारुणनिभचरणारक्तपदपंकजा यद्वातरुणोयोऽरुणःसूर्यसारथिस्तदुपमपदाकाचनका
प्यपूर्वाकरुणामेममहृदयंरुणद्विव्यामोतीत्यर्थः ॥ १०८ ॥ ॥ इति श्रीविद्वन्मुकुटमुद्गलभट्टवि
रचितंरामायणशितमष्टाधिकंसंपूर्णम् ॥ ॥ राघवमेघोमेघोविद्युद्दीप्तांवरावृतःप्रवरः ॥ जीवन

सदी-

धनुषारिपुजयजनुषारुचिरतराकारनिर्जितांबुधरा ॥
तरुणारुणनिभचरणाकाचनकरुणारुणद्विमेहृदयं ॥ १०८ ॥

दातासविताहृदयाकाशेसदासमुल्लसतु ॥ १ ॥ धनुर्बाणधरंधीरंदशाननविमर्दनम् ॥ मफुल्लनयनां-
भोजंभजेदशरथात्मजम् ॥ २ ॥ पदार्थद्योतनीचेयंदीपिकार्यान्निःकूलिनी ॥ काकंभट्टैःस्फुरचितास्वस्त
स्याष्ट्येमुदास्फुटम् ॥ ३ ॥ मार्गशीर्षेसितेऽष्टम्यांसौम्येथविकृतौशुभा ॥ सिद्धेयंदीपिकार्याणांमुदंवहत्तस

३८

वर्दा ॥ ४ ॥ इतिका कंभट्टविरचिता पदार्थद्योतनी दीपिकासमाप्ता ॥
शकछापखान्यांत छापिलें ॥ शके १७८२ रौद्रनामसवत्सरे ॥

॥ हे पुस्तक मुंबईत ग्रंथप्रका-

